

Nevzat Özkan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.12.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Nevzat Özkan

Eserleri:

8 Aralık

okyanusun ortasında
küçük bir sandalda
yapayalnız başladı,
hayat yolculuğumuz.
karanlık gecelerde
gözyaşı ve özlemde
dostlarımız.
yıllar sonra
hayat gemisinin
tayfaları olduk
yelken açtık birlikte
yeni ufuklara.
yıllar yılları kovaladı
yaşamlar devam etti
yeni yuvalarda.
nerede olursak olalım
gönüller bir oldu
hep 8 aralıklarda..

Nevzat Özkan

Açmazda

açmazdayım karanlık bir dehlizde
bir uçta kayıtsızlık
öbür uçta parlak bir ışık.
beynimi kemiriyor
uçuşan şüphelikler.
birden karalar içinde
Habermas beliriyor.
çok karamsar Habermas
Kant'ın elinde ise gümüşten bir tas.
tasta bol miktarda us
dipte kalmış silik geçmiş
gelecek ise tasta taşmış
kaçmaya çabalıyor.
Nietzsche titreyen ellerini ardından uzatıyor
başlangıç sona gelmiş
karşımda duruyorlar Eflatun ve Aristo
dumanlar arasında kayboluyor ışıklar
ve müebbed hapis başlıyor
karanlık varoluşta.

Nevzat Özkan

Ağlardı yaralar

acırdı
dikenin çizdiği yaralar.
bögürtlen
kan olur akar,
kana ter karıştıkça
çizikler sızlar,
yanar,
bögürtlen kokar,
gün boyu
ağlar
ağlardı yaralar.
parmak uçlarında
kan kırmızı boyalar..
sonra,
kana kan katan
kırmızı ekşi dutlar.
ve utanır
kızarır kızarır
en sonunda
morarırdı yaralar....

.

Nevzat Özkan

Ah mürdüm

buğulu
mürdüm eriği,
sonunda yaptı yapacağını.
büyülenmiş gözlerim
görmez oldu
başkasını.
bir üst daldaki,
daha üstteki
derken,
bir gün önce
yaş gününden,
tepetakla düştüm aşağı
yaşlı mürdümden.

Nevzat Özkan

Akılsız başım

gecelerden bir gece
en parlak yıldızım,
kayıp gitti sessizce.
saatlerce
peşinden koşup durdu
serseri aklım.
karanlık sokaklarda
kaybetti sonunda.
ne olacak şimdi,
yapayalnız kaldı
akılsız başım.

Nevzat Özkan

Aklımdaydı

aklımdaydı,
mazideki alacağım.
dövme yaptırmıştım
unutmayayım diye..
kırmızı minik bir kalp,
özlemle atıyordu göğsümde.
yatarken,
uyurken,
amaçsızca yürürken
hep aklımda
fotoğrafi yanımdaydı.
sabah kalkınca
baktığım büyülü ayna,
aklımı başımdan aldı.
birden unutuverdim,
borçlu kimdi,ismi neydi
fotoğrafi neredeydi.
biraz olsun rahatladım.
mazinin,
yosunlu
yosun kokulu
sokaklarında kalmıştı
faizi birikmiş alacağım..

Nevzat Özkan

Akşamüstü

pencere kenarında
herhangi bir akşamüstü.
camda,
yağmur damlalarının solosu.
kan dolaşımında,
art arda içilen çayların
bunaltıcı sıcaklığı.
loş odada,
huzur veren sessizlik sonrası
birden ortaya çıkan
vesveseci hannas.
desibeli düşük bir çınlama,
bir duvardan
öteki duvara..
duvarda
gerçevelerin içine sıkışmış
insanlar.
erkek çocuklar yanda.
fötrlü baba ise ortada.
beyaz elbiseli
minik kız,
babasının kucağında
diğer duvarda mapus.
duvar kağıdı olmuş
parmak izleri.
pencere kenarında
dişisini bekleyen bir kumru.
ve zamana direnen
bir akşam üstü daha...

Nevzat Özkan

Alışveriş merkezi

güneş çıkmadan,
sıcak kavurmadan
servisle gitmeli alışveriş merkezine.
elde numaradan alışveriş sepeti,
aşağı yukarı gezinmeli.
arada bir oturup gelen gideni
dikkatlice izlemeli.
akşama kadar vakit çok,
aceleyle gerek yok,
üstelik ortam da merkezi soğutmalı.
gelenler gidenler,
iki kat arasında yürüyen merdivenler.
evde oturulur mu hiç,
yapmasak da alışveriş,
nasıl olsa parasız
gidiş ve geliş.
bu sıcakta para harcamadan
alışveriş merkezinde vakit geçirmek
yapılacak en akıllıca iş...

Nevzat Özkan

Altı temmuz

Anadolu hisarı'nın başucunda,
gökle su karışmış
akıyor
karanlıkta.
derenin hemen kenarında,
akvaryumda
mutsuz bir balık.
dere balığa hasret
balık dereye..
günlerden,
altı temmuz.
bekleyin,
geliyoruz
gecenin ötesine..

Nevzat Özkan

Amele

hayat zor,
sabah yedi
akşam beş.
tuğla üstüne tuğla,
sıva,boya,seramik
bu çok katlı inşaat ta bitti,
paydos.
demlenmiş kaçak çay
seni bekliyor
amele kardeş,
tarla kokan
tezek kokan
köy kokan özlem odasında.

Nevzat Özkan

Anahtarlar

ıssız bir sokak köşesinde
uzanmış yatan
paslı, kimsesiz anahtar.
bir zamanlar
güzel günler geçirdiği,
mutlu kilidini
özlemle anar.

Nevzat Özkan

Anasır

asırlardır var olan,
sarmaş dolaş
iki yoldaş.
biri toprak
diğeri su.
ve pusuda
fırsatçı ateş.
acaba ne yaparlardı
havaları olmasa...

Nevzat Özkan

Andropoz

belli bir yaşı,
belli bir düzenden sonra,
kopup gideceksen,
bırakabileceksen ruhuna
ve vücuduna kazınmış
döğmelerini,
kop git.
geriye bakma sakın.
el sallamayacak,
ağlamayacak ardından anıların.
ya,
geride bıraktıkların...
sonu belli olmayan
bir filme makas atmak,
diğer kahramanlara haksızlık edip
filmi yarıda kesmek.
genç görünmeye çalışmak,
hele bir başkasını yeniden sevebilmek.
bu umursamazlık, bu poz,
değil midir?
kırkıktan sonra azmak,
kısacası andropoz.

Nevzat Özkan

Anılar kirlenmişti

bunaltıcı
bir yaz gecesi ydi,
eğilmiştin.
bahęe lambası
aydınlatıyordu gözlerini,
terlemiştin.
sırılsıklam olmuştu
gömleğin.
ya ellerin.
ellerin neredeydi?
yapış yapış
bir yaz gecesi ydi.
eldivenlerini çıkardın,
gördüm
ellerin kapkaraydı .
geceden daha kara.
anladım,
anılar da kirlenmişti..

Nevzat Özkan

Anılar1

dere içinde
yan yatmış
rakı şişesi,
yanında sarhoş karpuz.
saçlar ıslak,
ıhlamur kokuyor bahçe,
karşıda gökkuşağı.
ve dişlerimin arasında ıhlamur yaprakları...

Nevzat Özkan

Anılar2

yaz gelince
şans kader kısmet gelirdi,
şehirden,
yazlamacılar da..
rüzgar uygun olduğunda ise
istasyondan
misafir is kokuları.
yanlarında
alınan kavak pamukçukları...

Nevzat Özkan

Anılarım

sevaplarım.
günahlarım.
olmazsa olmazlarım.
anılarım...

Nevzat Özkan

Anneler

doğmak,
sonra doğurmak,
kız annesi olmak.
kız doğurunca da
anneanne.
daha sonra
belki de nine.
ne altının avarı ile
ölçülebilir bunun bedeli,
ne elmasın karatıyla..
hele de evlatlar
hayırlıysa..

Nevzat Özkan

Arınma

günahkarım.
kirlendim.
suyum
sabunum
yok.
arınmak istiyorum.
yık beni
Allahım...

Nevzat Özkan

Arka bahçenin kapısı

bazen,
sevdikleri yanı başında,
ama ruhu çok uzaklarda
ve yapayalnız hisseder
kendini.
işte o an
arka bahçenin
kapısının aralanma
zamanının geldiğini hisseder insan

Nevzat Özkan

Arkadaş ısıkları

hiç esinti yok
hava sıcak mı sıcak.
cam güzeli
sabah suyuna rağmen
boynunu bükmüş hemen
ayaklarımı uzatıp,
hayaller kuruyorum.
yavaşça kapanıyor göz kapaklarım.
hava sıcak mı sıcak,
terliyorum.
buzlu camın ardında
bekliyor çocukluğum.
meğer,
ne çok arkadaşım varmış.
inatçı olan ikisi sarı,
çoğunluk esmer..
ılık çalıp
beni oyuna çağırıyor
kırk yıldır görmediğim arkadaşlar..

Nevzat Özkan

Arzular

uzansam sırtüstü,
çimenlerin üstüne.
düşünsem.
ilkleri düşünsem,
ilk aşkı, ilk yalnızlığı.
insem,
anılar merdivenini
basamak basamak.
her taraf kararsa.
son basamakta,
gözlerimi kapasam,
uyusam.
rüyamda falıma baktırsam,
pembe şalvarlı
çingene kadına.
falımda sen çıksan,
hiç uyanmasam...

Nevzat Özkan

Av

elde on iki numara
tek kırma düzce,
sazlıklarda dolaşırdık.
aniden havalanan
bir türlü vuramadığımız
yeşil başlar peşinde.
av dönüşü,
kapısı yarı açık
camları buğulu,
sönmeye yüz tutmuş
fıçıdan bozma sobasıyla,
karşıları bizi,
sigarayla karışık
gübre kokulu köy kahvesi.
sararmış,
tırnakları kirli parmaklarda
hızla hareket ederdi
yıpranmış iskambil kağıtları.
tırışı gelmiş yüzlere,
tütün sarısı dişlerden yayılırdı
piştili gülümseme.
av dönüşü
soluklandırırdı bizi
çay bardaklarına
sigara kokusu sinmiş
salaş köy kahvesi.

Nevzat Özkan

Ay tutulmuş

ay tutulmuş,
örtü örtmüş geceler.
siyah şalın altında
uzun-kısa,zayıf-şışman
boynu bükük gölgeler.
gölgelenmiş gecede,
kısır asma,
gölgeleri gölgeler.
ve havuzda,
azad olmuş yıldızlar,
nilüferleri bekler.

Nevzat Özkan

Ayak izlerimiz

tuzlu sularda
hayat ağacına doğru
yürüyoruz,
sarmaş dolaş..
ayaklarımızı gıdıklıyor
muzip yengeçler,
gülüyoruz.
beyaz av köpeği önde,
arkada biz.
hayat ağacı izi sürüyoruz.
izler izlere
kokular kokulara karışıyor.
sarhoş dalgaların okşadığı kumlar
kucaklıyor
ve kayboluyor ayak izlerimiz..

Nevzat Özkan

Aydınlık

dışarı
zifiri karanlık.
gıcirtıyla açılan demir kapı
yine aralık.
içeri sızan ışığın,
dalga boyu değişmiş
kapkara olmuş artık.
renkler,
sadece siyah beyaz
ve taksit taksit satılık.
elimde Diyojen'in feneri,
insanlar arıyorum
kalpleri aydınlık.

Nevzat Özkan

Ayva

ayvada çok iek var
bu sene.
meyvası bol olacak
desene.
ya kış?
sert geçecek o halde.
en iyisi çiçekleri kopartıp
ayvaları azaltmak.
kış kalmaz belki vazgeçer
şöyle bir uğrar geçer.

Nevzat Özkan

Bahçe

göğsünde huzur bulduğum,
bakınca duygulandığım,
yaşama sevincim,
havam suyum,
her karışına emek verdiğim,
içinde değişik duygular hissettiğim,
güzel vakit geçirdiğim,
bağrındakileri ellerimle büyüttüğüm,
iliklerime kadar dinlendiğim,
mevsimlerde değişen eserim,
güvenli sığınağım,
kötü gün arkadaşım,
belki de dünyadaki cennetim

Nevzat Özkan

Bahçede sabah

çimenlere
alın teri düşmüş,
çığden önce.
ter kokuyor havuz,
lavantayla karışık.
ağızlarında çürümüş nilüfer yaprakları,
kesilmiş çim kokusundan
sarhoş olmuş,
kırmızı balıklar.
ezilmiş çimlerde
çıplak ayak izleri.
mor salkım kabarmış,
kiraz aşılı vişne,
ha açtı ha açacak.
belli oldu
dut aşısı bu sene de tutmayacak.

Nevzat Özkan

Bakkallar

laz bakkal,
komşusu,sırdaşı muhacir,
o da bakkal.
paran yoksa da aldırma,
yazdır veresiye al.
elini çabuk tut.
tahtakurdu müteahhit
sokağa girdi bile.
haftaya temeli atar
daireleri bitirmeden satar.
arka bahçe,çiçekler
bir dalı beyaz bir dalı kara dut,
hele asmalı çardak
ne olacak laz bakkal.

Nevzat Özkan

Bank

hiç bitmeyecekmiş gibi,
ufka doğru
kıvrılıp giden
yosun tutmuş
zig-zaglı yıllar
çıkamaz yollar..
elimde kalan,
defalarca baktığım
solmuş fotoğraflar
ve hüznün.
hüznün gerisinde
ne ev var ne de bark.
sadece hatıralar.
bir de lebi-derya
eski bir bank...

Nevzat Özkan

Baştan çıkaran

baştan çıkaran,
bazen
bir kokudur.
bazen
çıplak bir ten.
bazen de
bir nefestir
yıllar boyu özlenen...

Nevzat Özkan

Baykuş

akşam değildi
karanlık çökmemişti daha.
çatı arasında
uzun uzun öttü baykuş,
horoz gibi.
belki bir şeye sevinmiş,
aydınlığı özlemiş
ötmüştü işte.

Nevzat Özkan

Bayram odası

siyah suyu alınmış
kestane kapı,
yıllara direnmiş
dökümden sapı.
kapının ardında bir diğer kapı
son kapının ardında,
bayram odası.
odanın ortasında bakırdan mangal
mangalın göğsünde
dinlenir cezve
cezve dinlendikçe
demlenir kahve.
çiçekli basmadan
dikilmiş minder.
minderin altında oyalı mendil
bazen gül kokar
bazen karanfil.
öpüldükten sonra kınalı eller
bayram odasında
hayaller gezer.
pirinç küpeli
al korlu mangal,
ateşi küllendir
közleri sevgiyle sar.
gelecek bayrama kadar
küllensin hatıralar.

Nevzat Özkan

Bayram sabahı

sabah salası sonrası
gözlerde yaş,
yeşil umutlarda çiğ taneleri.
gönüllerde
kafesine sığmayan iman.
saflardan,
sağa,sola,yaradana selam.
tekbirler arasında
minberde imam.
sevdiklerimiz
her geçen gün azalsa da
gelecek sene bilinmez ama,
bu bayram,
bu bayram namazı da tamam..

Nevzat Özkan

Bekar lojmanı

oruca gebe sahurlarda,
nişanlısına
aşk mektubu yerine
ilahiler yazar,
ekinde yine ilahiler gönderirdi,
tarsuslu oda arkadaşı.
akşamları dışarıda yer,
yemekten sonra,
yanımızda kömürlü semaver
üstünde demlik,
porsuk çayı kenarında demli çay içerdik.
iş dönüşü zil zurna
sarhoş olur,
bisikleti ile sürünerek içeri kadar girer,
çekinmeden ortalığa işerdi
fabrikanın yarı deli postası Muzaffer..
hafta sonu,
bekarlar dağılırdı,
kimi istasyona
kimi otogara doğru.
odalar boşalır
yalnız kalırdı
bekar lojmanı.

Nevzat Özkan

Bekle-gör

mordu
beyazdı,
campanulaydı adı.
gözlerinin içi gülen adam
şefkatle
avuğlarının arasına aldı
toprağı tırnaklarıyla kazdı.
mutluydu campanula,
artık onun da
bir yuvası vardı.
çok uzaklarda
her bahar,
yağmurların ardından
bembeyaz
masum çiçekler açtı.
bekle-gördü adı.
pencereden
hep özlemle baktı
gözlerinin içi gülen adam.
bekledi
bekledi...

Nevzat Özkan

Beklemek

beklemek,
sevmektir.
sevgisiz büyüyemez bebek.
beklemek,
emeklemektir.
emeklemeden ayaklanamaz bebek.
beklemek,
yemektir.
yemeksiz büyüyemez bebek.
beklemek,
emektir.
emeksiz olgunlaşamaz bebek.
unutma,
hayat boyu
devam edecektir beklemek.
yalnız kaldığını sanan
uzaklardaki koca bebek..

Nevzat Özkan

Bekleyiş

gecenin bir vakti,
sırtı kambur beyaz kedi.
arkasında far ışığı,
duvarda silueti.
yerleri süpürüyor
sütten kesik memeleri.
gecenin bir vakti
çöpleri inceliyor
feri gitmiş gözleri.
fedakar anaç kedi,
bir an önce gitmeli.
yavrular emekliyor,
yumuk gözler, aç ağızlar
ana sütü bekliyor.

Nevzat Özkan

Beyoğlunda İstiklal

erken bir pazar sabahı,
öksürerek güne başlıyor İstanbul.
Beyoğlu,
balgam temizliyor.
ve Beyoğlunun kucağında
uyku mahmuru İstiklal..
insan fırtınası sonrası,
caddeyi döven dalgalar
geri çekilmiş.
sakin,
sessiz
bomboş İstiklal.
sessizlik hiç yakışmıyor
şakinlik o kadar yabancı ki.
İstiklal ağlıyor
İstiklal utanıyor,
göz yaşları damlıyor saçaklardan.
kaldırımlar ıslak.
hıçkıra hıçkıra ağlıyor Beyoğlu.
göz yaşları,
Galataya doğru
önce bir kibrit çöpünü kucaklıyor,
sonra,
garipler garibi
bir izmariti.
çalı süpürgesi
arabesk parçaya başlıyor.
peşinden,
ayakkabı topuklarının resitali.
konser hızlanıyor,
enstrümanlar çoğalıyor.
ağlaması duruyor İstiklalin.
çan sesi
ezan sesine karışıyor,
sese boğuluyor İstiklal.
bir ses
bir ses..
pasaj kalabalık,
pasaj özlem dolu.
karadeliğin kapısında madam.
boynunda akordiyon.
sesi duyulmuyor kimsesiz çalgıcının.
ama soyadı Gürses.
bir elinde cümbüş,
diğerinde solmuş bir fotoğraf,
fotoğrafta,
sahnede Zeki Müren.
birayla karışık
anason kokuyor ortalık..
zaman ilerliyor,
her şey dallanıp budaklanıyor,
Beyoğlu,

İstiklal,
Pasaj
bir ormana
anılar ormanına dönüşüyor.
ve Ağa Cami minaresinden
gül suyu damlıyor,
arınıyor İstiklal.

Nevzat Özkan

Bıçkın delikanlı

o kadar da edilmişti tenbih.
serserilerle gezmek,
serserilik yok diye.
ama dinlemedik işte.
elde tesbih,
ayakkabı yumurta topuk
mahallenin bıçkın delikanlısıydık.
o sokak senin
bu sokak benim,
güzel çirkin
tüm kızları parselledik.
öyle kalsa iyi,
hepsini platonik sahiplendik .
kolay değil,
mahallenin bıçkın delikanlısıydık.
yazlık bahçelerde,
düğünlerde,
çiftetelli oynar,
yan gözle aşkımızı süzer
nedense onu hep uzaktan
hep uzaklardan severdik.
çilingir sofraları kurup,
efkardan sabahlara dek içerdik.
esas kızın kapısında,
şarkılar söyler,naralar atardık.
seneler önce mahallenin
üniversiteli yakışıklı delikanlısıydık.
şimdi ise,
saçları dökük, göbeği ileri çıkık,
prostatlı bir kılıbık.

Nevzat Özkan

Bırakmak lazım

bir resim,
bir heykel,
parmak izinle
terinin buluştuğu
bir görsel,
duygularınla yoğrulmuş
kısa da olsa
bir şiir,
içinde donup kaldığın
eskilerden kalan
siyah beyaz
bir fotoğraf,
velhasıl,
seni yaşatacak
seni hatırlatacak
bir şeyler bırakmalısın geriye
miras diye .

Nevzat Özkan

Bıraksan

bıraksan
bıraksak
vuracaklar.
hem de acımadan
göz kırpmadan.
son arzun nedir
diye sormadan.
geride kalan
silgi tozları
ve kan.
oysa,
daha dün karşılaşmıştık.
bilmiyorduk,
kim kimi
nasıl
ve nerede vuracak.

Nevzat Özkan

Birleşme

birbirinden habersiz
canlardık
ayrı bedenlerde.
bedenler birleşti,
canlandık...

Nevzat Özkan

Biz mi gitmedik

merak etme sen.
laf olsun
torba dolsun demedik.
ortaları çoktan geçtik.
ne baharlar
ne yazlar
ne kışlar gördük.
boynumuzda muskalar
ne günahlar
ne sevaplar işledik.
yeşil zamanlarda yeşillendik,
kırmızı zamanlarda
kıpkırmızı kızardık,
olgunlaştık.
gitme zamanı geldi de
biz mi gitmedik.

Nevzat Özkan

Boşluk

önce
şarabın kırmızısı alevlenir
yakar..
sonra
rakının beyazı perdeler gözlerimi.
kalan ömrüm
perdenin gerisinden
gelir geçer,
film şeridi gibi.
ve geride
tarıfsız bir boşluk kalır,
ne gelen vardır
ne de giden....

Nevzat Özkan

Börek

çatalın ucundaydı,
kıymalı Çengelköy kol böreği.
açıkgöz cılız bir martı,
aniden böreğe pike yaptı
belki de çok açtı.
böreği kapıp kaçtı.

Nevzat Özkan

Bu akşam

görüyorsunuz işte
dostlar.
sarhoş olup
öpemedim yanaklarınızdan.
izinizle dostlar
izinizle,
bir kadeh kaldırsam
şerefimize,
ne dersiniz..
peşine bir kadeh
bir kadeh daha..
hemen sarhoş olmasam,
biraz daha kalsam aranızda.
biliyorum
her şey
çok daha güzel olacak.
gönüller gönüllere akacak,
sohbetler sohbetlere..
mahallede misket oynayan
çocuklar olacağız,
belki aramızda bir kaç arkadaş
mızıkçılık yapacak bu akşam..

Nevzat Özkan

Bu şehirde

saatler geçmez
geceler uzun olur.
hele,
bir de
kimsesissen,
gidişin de
gelişin gibi
sessiz sedasız olur
bu şehirde.
yer altında
çıkamaz dehlizler..
masallarla
gerçek hikayeler
sarmaş dolaş olur
dolaşır bu şehirde...

Nevzat Özkan

Buharlı

kasabada
kavruk bir ırmak
kendi halinde
akar da akar
rahatsız etmez Kavağı.
üstünde çivileri çıkmış,
yıkılmaya yüz tutmuş
tahta bir köprü.
bir gelin geçer köprüden
telli duvaklı.
sağında
buğday tarlası.
bağrında
nazlı gelincikler saklı.
istasyona
düdük çalarak girer
kurum saçan
buharlı.
burnumda hala is kokusu
elimde hala kurum lekesi.,
rüyalarım
düdük çalarak geçip gider
kurum saçan buharlı.

Nevzat Özkan

Buluştuk ya

hiç aklıma gelmezdi
otuz sene önceki
sıralarda oturup,
otuz sene önceki
heyecanı duyacağımız.
geriye bakmak yok artık,
biz ellilik çocuklar
bunca sene sonra,
hep birlikte
aynı heyecanla,
yeniden oturduk tahta sıralara.

Nevzat Özkan

Bulut

esen rüzgarlarla
sürükleniyor,
dünyayı kuşbakışı izliyorum.
gördükçe kötüler
kötülükleri,
rengimi değiştirip
beyazdan griye
griden siyaha dönüşüyorum.
bazen ahmak ıslatan
bazen de sağanak oluyor
gözyaşlarım.
dünyayı
yıkamak yıkamak istiyorum.

Nevzat Özkan

Bundan sonra

yıllardır giymediğim
yakaları aşınmış
düğmeleri kopuk
portakal renkli
gömleğimi giyeceğim.
hiç gitmediğim
yerlere gidip,
hiç geçmediğim sokakların birinde,
mahallenin yaşlı berberine
saçlarımı kısacık kestireceğim.
ellerim ceplerimde,
aylak aylak dolaşıp
kaldırımlarda renk renk
gazoz kapakları toplayacağım.
akşam olduğunda
halıya uzanıp
duvardaki gölgelerle
sabaha kadar dans edeceğim.
ve saçlarım uzadığında
yeniden aşık olacağım..

Nevzat Özkan

Büyümedim

herkes
öyle sanıyor.
ama,
ben
hiç
büyümedim.
istasyonda
pedal çevirmeye
devam ediyorum.
altımda,
üç tekerlekli
kırmızı bisikletim.

Nevzat Özkan

Can sıkıntısı

bu güzelim bahar günü
hiç can sıkılır
hayattan bıkılır mı?
yediğın önünde
yemediğın arkanda.
peşinden yok koşturan da.
o halde nedir bu telaş,
aman biraz yavaş.
evet,söylenen doğru,
hayat çok kısa.
ama,
iyi düşünmek lazım,
kimi kaldıracaksın dansa....

Nevzat Özkan

Can'ın cenneti

hiç
bu kadar parlak,
hiç
böylesi sarhoş,
ve de sarmaş dolaş
görmemiştim
yedi rengi.
tuvallerde
renklerin valsini.
ve huzurlarınızda,
ırmaklarından
rengarenk duyguların aktığı
Can'ın cenneti.....

Nevzat Özkan

Cemreyi beklerken

cemre,
demişlerdi ha düştü
ha düşecek.
sevinmiştim,
kimbilir bana
neler getirecek.
bakışlarım gecenin karasında
cemreyi gördüm,
kayan yıldızlar arasında.
en parlağı oydu,
devamlı göz kırptıyordu
bana.
çok bekledim,
bir türlü düşemedi..
ertesi gün
gördüm onu,
gökkuşağı arkasında
rengarenk melekler ortasında,
yavaşça düşüyordu
hırçın denize doğru.
birden telaşlandım,
yüzme biliyor muydu?
hemen sahile koştum,
kumsal boyu aradım,
cemremi bulamadım.
nereden bilirdim ki
çok önce,
havaya,suya toprağı indiğini
cana hayat verdiğini..

Nevzat Özkan

Cilveli

dağınıktı,
meçli kumral saçları.
etrafta,
arsız bahar pamukçukları.
eliyle hafifçe düzeltti,
meçli saçlarını.
çapkın bahar pamukçukları
bırakmadılar bir türlü yakasını.
şuh bir hareketle
başını yana attı,
park etmiş taksinin aynasına
çaktırmadan bakıp
kurumuş dudaklarını ıslattı.
saçları yağlanmıştı.
ama olsun,
ölçüleri doksan-altmış-doksan,
kaş,göz,yürüyüş
herşey tastamamdı,
bir de çözülmeseydi ayakkabı bağları.

Nevzat Özkan

Cumhuriyet

cumhuriyet arefesinde,
arifler cumhuriyet'te.
bir iskemle
bir masa.
meze,içki bahane.
olsa da olur
olmasa da..
önemli olan
dostluğa niyet.
ve cumhuriyetle karışık
derin muhabbet..

Nevzat Özkan

Çakırkeyif

vakit bulup,
gidebilsek
'yapamadıklarımıza.
Çeşm-i Cihan'da
mola verip
mezgit yesek,
yanında yeşil salata.
kafalar çakırkeyif.
ayaklar tuzlu suda.
yavaş yavaş
dibe giden
şişeye
selam verip,
taş sektirsek
tuzlu çarşaf üstünde
merhaba desek
yapamadıklarımıza..

Nevzat Özkan

Çakırkeyif filozof

uyanırken mi,
yoksa uyuduğunda mı,
düş görür insan?
düş düşler...
gerçek düş
yalancı düş,
acaba hangisi
hangisini izler...
anlaşılmaz
hangisi düş,
hangisi gerçek..
hele bir de
Çakırlarda
çakırkeyif isen...

Nevzat Özkan

Çakırkeyif tren

bıçkın bir tren geçti
yanibasımdan.
çakırkeyiftim
kaçırdım.
diğerinin
son vagonuna
balıklama atladım.
yol boyu bırakmadı beni ,
anlattı durdu.
anason kokuyordu nefesi.

Nevzat Özkan

Çamlıcada sabah

Çamlıcada yerler ıslak
ama yağmur yağmamış
yılbaşı süsleri sarılı ağaçlar
belliki gece boyu ağlamış
çimenlerin üstüne sere serpe
uzanmış eski bir küp
menekşeleri ürkütüp
yanında kuşlar
sislerin arasında İstanbul
karşıda adalar
gırılçıplak çamlıcaya
adalarla birlikte vapurlar da ağlar
karşiki bankta oturan yaşlı adamın
birzamanlar mesleği neydi
hiç delicesine sevmişmiydi
bunları düşünmenin zamanı değildi
elimde bir bardak çay
çamlıca
ve çamlıcanın susamlı sabah simidi.

Nevzat Özkan

Çardak

arka bahçede
derme çatma
bir çardak,
yanıbaşında salıncak,
bir de
sarmaşık vardı.
hem çardağı
hem de salıncağı
sarıp sarmaladı.
sarmaşık
salıncak
çardak
ve siz.
nazlı kızlarım,
sarmaşıkla beraber
ne çabuk büyüdünüz.

Nevzat Özkan

Çekirge

güneşin kor ışıkları,
gözleri dağladığında,
kumsaldaydın.
güneş gözlüğü gözlerinde.
deniz zambağından
saçlarına doğru sığırdı
sıcaktan bunalmış
şaşkın bir çekirge.
güneş küllendiğinde
deniz süt limandı.
kumsalda öylece yatıyordun
güneş gözlüğü gözlerinde.
saçlarının arasında
çapkın bir çekirge.
ve küçük bir kız
ağlıyordu karanlıklar içinde...

Nevzat Özkan

Çengelköy'de sabah

Çengelköy'de,
güneş yok.
ama,
tentenin altında oturuyoruz.
elde fırından yeni çıkmış,
bol susamlı simit.
yanında,
beklemekten eskimiş kaşar.
belli,
ikimizi de ağlatacak,
nar gibi kızarmış simidin
acıklı hayat hikayesi.
eski kaşar üzerinde
taze bir damla,
peşine bir damla daha.
hikayesini anlatırken
simit ağlıyor mu yoksa...?

Nevzat Özkan

Çığlık

çığlık attı,
telaş içinde martılar.
ellerinde mendiller
vapuru heyecanla karşıladı
seyyar satıcılar.

Nevzat Özkan

Çınar

Çengelköy'de,
asırlık çınar
iki adam boyu yukarıda
iki kola ayrılır.
biri solda çatallaşır
diğeri sağda..
çatallar
uzayıp gider,
dallanır budaklanır,
sonunda birbirine dolanır..

Nevzat Özkan

Çıra

dostlarla
şarap içtim
Çırağan'da.
çıra oldum
tutuştum,
sonunda
yandım alevlendim...

Nevzat Özkan

Çift sarmal

sonsuzluğa doğru
çift sarmal uzayıp giden
cennetin silahsız bekçileri.
ayaklarının altında
yeşermeyi bekleyen
kurumuş Tuba kökleri..
kanat seslerini duyuyorum.
biliyorum,
zaman melekleri
şah damarım kadar yakınimdalar...

zaman melekleri..

Nevzat Özkan

Çizgi roman kahramanları

vardiya nöbetçisi gibi
geceleri başucumda bekleyip
beni kötülüklerden koruyan,
rüyalarımda yalnız bırakmayıp
maceradan maceraya koşturan,
sırdaşlarım,
çizgi roman arkadaşlarım.
çelik bilek Teksas,profesör Oklitus
dikkat Mandrake geliyor,hokus pokus
şimdi de karşınızda yandaşları
avukat Koloni ve yakın arkadaşım Rodi,
sıra sizde haydi,
yüzbaşı Tommiiks,konyakçı,doktor
binbirsurat ve albayın kızı Suzi.
bıkılır mı senden
bacaksız gazeteci Tenten,
Turnusol,kaptan
Dupond kardeşler,ellerinde baston.
şirin ve akıllı köpek Boncuk,
Red Kit,Düldül,
aptal köpek Rin tin tin,
baltalı ilah Zagor,obur Çiko
kaptan Swing,gamlı baykuş
komşu çocukla yapılan değiş tokuş
sonrası tanışılan
Süpermen,Tekş Viller,Kit Karson
Otsukarcının oğlu Kaan
en sadığı Altaydan gelen yiğit
gözüpek çapkın Karaoğlan,
Baybora,Bayırgülü,Balaban
sessizce çekip gittiniz dünyamdan.
yıllar ne çabuk geçti
ne çabuk büyüttünüz beni.

Nevzat Özkan

Çobanyıldızı

yıldızlar sönük
gece güneşi tepsi gibi bu gece.
etraf gümüşü bir aydınlık.
kuytu köşelerde
karanlığın tonları.
ve gökyüzü pırıl pırıl.
çobanyıldızı suskun
belki de biraz küskün.
bu gece rahat bırakalım onu,
dolunayın göğsünde
mışıl mışıl uyusun.

Nevzat Özkan

Daha ne olsun

olanlar oldu
daha ne olsun.
dünya kadar
haber var
okuyup
anlayana.
bu kadar haber,
yeter de artar bile..

Nevzat Özkan

Deli divane

şaşkın ve biçare.
kendinden geçmiş,
dönüp duruyor.
belki deli
belki de divane.
sadık bir dosttu,
karşılıksız sevdi,
bir ışık etrafında
döndü durdu.
adı umuttu
soyadı pervane...

Nevzat Özkan

Demlendim

malüm yerde
demlendim.
dem oturdu
eve geldim.
sanmayın ki
yalnızdım.
yanımdaydı
karım,
ve canım kızlarım..

Nevzat Özkan

Deniz kabuğu

yosun kokusu,
ve dalgalar.
kulağımda deniz kabuğu,
denizde mehtap,
mehtapta yakamoz.
kumsalda izler..
deniz kabuğu kulağımda,
bekliyorum
özlem durağında...

Nevzat Özkan

Deniz kızı eftelya

hava kararmış,
misafir bekleyen gece
erkenden
kepenkleri kapatmış.
levrek buğulama
lüfer ızgara
karides güveçte
en son,
çirkin dölger
masamızı ziyaret ediyor
tepside.
kadehler boşalıyor
şarkılar söyleniyor aya.
yakamozlar ha çıktı
ha çıkacak ortaya.
ama,
sen hala yoksun,
nerede kaldın
deniz kızı eftelya.

Nevzat Özkan

Depremci

yağmur sonrası,
deniz kokan
bir akşamüstü,
kuruyan damlaların
tozlu camda
bıraktığı izler ardından,
Galata köprüsünün ısıltılarını
seyretmek
bilmem ne vapurunun puslu penceresinden...
yan maşada
martı çığlıkları arasında
kızıl bir el..
ve tam tam sesleri...
totemin hemen yanibaşında
kovboy şapkalı,
uzun saçlı,
deprembilir
bir kızılderili.
elinde gökkuşağı renklerinde
bir demet çiçek,
birazdan kimbilir
hangi melez kadına,
hafif şiddette
bir deprem öncesi
kibarca verilecek..

Nevzat Özkan

Dereler

iki
dereden
biri,
sağdan akar
diğeri soldan.
tutun
mantar tapalı şişeleri.
belki
haber getirmişlerdir
yardan...

Nevzat Özkan

Desenler

gün batımı kızılığı.
dalgaların okşadığı masa.
ve alevlenmiş bardaklar..
baş rolde,
alev içen
yanık yüzlü bir adam

Nevzat Özkan

Dilsizlerin sessizliği

ekleseniz birbirine,
sonsuz bir yol olur
beyindeki kıvrımlar.
ve kıvrımlarda,
keşfedilmeyi bekleyen
o dipsiz uçurumlar..
hangi kıvrım anlatabilir,
bakışlardaki derinliği,
düşüncelerdeki kimsesizliği...
bir çığlık gelir
uçurum diplerinden
kıvrımlarda yankılanır.
bozulur
dilsizlerin o garip sessizliği...

Nevzat Özkan

Doğum günü

doğum günün
doğum günlerin
kutlu olsun,
Karaağaç kokulu Edirne sabahında.
havada domatesle karışık
salatalık kokusu.
bahçesi sardunyalı
kahvehane sağda.
yosun yerine
sakız kokuyor
Meriç şimdi.
masa örtüsünde
sıcacık susamlar.
dokunsam
sanki ağlayacaklar.
bir ömür
demleniyor,
ince belli
çay bardağında.
tabakta erimiş kesme şeker.
doğum günün kutlu olsun,
kokuların birbirine karıştığı
Karaağaç sabahında.
karşıda,
terk edilmiş batık bir sandal,
misafiri yosunlar.
etrafında,
gövdeye tutunmaya çalışan
vantuzlu hatıralar...
beyaz bir güvercin
takla atıyor havada.
masada,
güzel dileklerle süslenmiş
mevsim meyveli,
hayali bir pasta.
gözlerini kapatıp
bir dilek tut
ve mumları
yavaşça üfle kızım,
söndürülecek
bir mumun
hep kalsın pasta üzerinde.
doğum günün,
doğum günlerin
kutlu olsun
Edirne sabahında....

Nevzat Özkan

Dondurmacı

kavak pamukçuklarının
uçuşmaya başladığı,
son günlerine kadar baharın,
şerbeti kıvamında
şam tatlısı satardı,
okulun karşı durağında.
sıcak
yaz öğleden sonralarının
bekleyişine kadar
kaybolur,
terli sokaklarda
aniden çıkardı ortaya.
ince belli
çay bardakları elde,
balkon ve pencerelerde
gözlenirdi yolu.
uzaktan sesi duyulurdu,
bilmem
hangi makamlı,
"dondurmam kaymaklı."

Nevzat Özkan

Dost gözler

maarifte yaşam,
geçen yıllara rağmen,
ter kokan yatakhanelerde
dost kokulu sıralarda
yine devam edecek.
sabah etüdünden sonra,
siyah beyaz fotoğraftaki
uykulu gözler,
pencerede
gündüzlü yolu gözleyecek.
solmuş fotoğrafta
her şey herkes,
yerli yerinde
istiklal marşının
okunmasını bekleyecek.

Nevzat Özkan

Dosya

izilenler çizildi,
yazılanlar yazıldı.
"alın yazısı" etiketli
tüm plan,program
dosyalar eksiksiz tamam.
yeni yazılacak,
yeni izilecekler,
heyhat,
ne yazık ki
bir sonraki hayata kaldı.

Nevzat Özkan

Doyasıya

Steamer'da
bir araya gelmek,
yorgun yıllardan sonra.
ve şarap içmek
yosun kokulu anılar arasında.
yudum yudum
damla damla..
Steamer'da pişmek
olgunlaşmak,
kivama gelmek
ve sorunlarla vedalaşmak sonunda...
sonra Beer sahilinde
antik bir taş olmak
yuvarlanmak kumsalda.
gece sonunda
Anchor Inn terasında
bira içmek.
doyasıya kucaklaşmak dostlarla.
ağlamak.
ve Pebble Beach'de parlayan göz yaşları.....

Nevzat Özkan

Dörtnala

bir elinde
grupları birbirine karışmış
bir torba kan.
diğerinde yeşil bir fidan
siyah giysiler içinde,
dörtnala
bir atlı geçti dünyadan,
üstelik hiç de toz kaldırmadan.
saikadan sonra,
cemre düştü toprağa.
geride ilkyazda ıslanmış
toprak kokusu
ve sevaplar...
çelik at
aniden geri döndü,
sanki uçuyor
günahlarına doğru
dört nala koşuyordu.
beyazlar içinde bir atlı daha
süzölüp geçti yanından.
denizin üstünden,
yeşil bir su bulutu kalktı.
dağlardan kopup gelen
kekik kokulu rüzgar
zehir kusan bulutları dağıttı.
ikinci sur radife,
uzun uzun üflendi.
kaçış yok
artık vakit tamamdı.

Nevzat Özkan

Döşeme tahtaları

terk edilmiş evin
budakları boşalmış,
çürümeye yüz tutmuş,
çivileri paslı,
yapayalnız
döşeme tahtaları.
özlediniz değil mi?
ayak seslerimi...

Nevzat Özkan

Duraklar

yırtık beyaz perdede
filmler seyredilirdi
yaz akşamları,
bazen renkli
çoğunluk siyah beyaz.
sinemanın önünde
hayali duraklar vardı
film kahramanlarının beklendiği.
beklenen,
ve beklenmeyenlerin geldiği.
transit geçilen,
sonradan ad konulan
anısı olmayan
hayali duraklar..
son durakta,
elbisesiz bir gölge.
gelen,
aslında beklenmeyen miydi yoksa?

Nevzat Özkan

Dürdane

buğulu camlar
ardında,
çok bekledin.
artık girme
zamanın geldi
rüyalarırna.
çocukluğumun
cin perili
çenesi benli
kaşı kara
gözü kara ablası,
Dürdane..
geldiğinde
kürklü manto
alacağım sana..

Nevzat Özkan

Düşünceler

ön planda,
görüntüler çok net...
fonda
tül örtülü hayaller..
ve buzdan figüran heykeller.
sahile vurmuş
şişelerde yalpalayan
sarhoş düşünceler.
suskun yaşlı bir erkek,
düşünceli.
yanı başında,
bilmece bakışlı,
muzip bir kadın.
büyü bozulur,
sakın
düşünceleri okumaya kalkışmayın.

Nevzat Özkan

Ebe

kış çoktan geçti,
bunlar da baharın son günleri.
sobe yapıp kaçmak,
darılıp gücenmek yok.
önüm arkam
sağım solum
gördüm seni
sobe.
bu oyun bitti.
ben sıkıldım güneş.
yeni oyun için söz verdin.
anlamam,
yaz boyunca ebe sensin.

Nevzat Özkan

Ege

Taşhan İhlamur Kafenin
"dilek taşı"odasında
sesleri bekliyorum.
sokakta çalgıcılar,
aklımda deli sorular
yok bu defa.
kanatlanıp uçuşan
ve avludaki ihlamurun
dibine düşen,
eski Türk filmlerinin
dokunaklı aşk melodileri
fisılđayıyor kulaklarımda.
Karabük'te
bir hastahane odasından
ninni sesleri geliyor kulağıma.
mışıl mışıl uyuyor Ege ...

Nevzat Özkan

Eğer

görseydim eğer,
ezer miydim.
görmemişçesine,
ezer geçer miydim.
geç de olsa anladım,
karıncalar da ağlarmış meğer.

Nevzat Özkan

Emanetçi

emanetleri
hiç çekinmeden
bırakıp,
hep sana geri
döndüm.
bazen tozlu buldum
emanetleri,
bazen parmak izli.
bu defa
yol kısa.
ama,
yolculuk çetin,
anlamı yok emanetin...

Nevzat Özkan

Endoskopi

altın yaldız çerçeve,
içinde solgun güneş.
duvarda parlak dolunay,
tavanda sönmek üzere yıldızlar,
ve parlıyor anexate ampül.
sönen yıldızın düştüğü
bembeyaz çarşafta hüznün,
hüzünde koskoca bir karadelik.
delikte endoskopi cihazı.
çarşafta uzanmış yatıyor,
kaderine çoktan razı
kendinden geçmiş kadın.
sırılsıklam olmuş,
belki de korkudan ağlamış saçlar.
yüzde derin vadiler,
mor çukurlarda gözler
gözlerde yıldızlar
yıldızlarda umut,
ekranda endoskopiden görüntüler.
kapı önünde yaşlı kadının
kamburu çıkmış yaşlı refakatçisi.
gastroskopi,son olarak biopsi.
koridorlarda endoskopi kokusu.
dışarıda yağmur,
gözlerde yağmur damlaları
damlalarda hüznün.
hiç çekilmiyor hastahane bugün.

Nevzat Özkan

Eski sokağın ardından

aniden bastıran
bahar yağmurları sonrası,
buram buram
toprak kokardı
çocukluğumun eski sokakları.
arap kızı
komşu evin camından bakardı
gizli gizli.
ne eski sokaklar kaldı
ne de arap kızları şimdi.
her bahar yağmuru sonrası
artık
anı kokuyor
eski sokağımın asfalt kaldırımları..

Nevzat Özkan

Eve  zlem

fokurdayan çaydanlığın
 st ndeki demlik.
içinde dinlenmiş çay
tam benlik.
kar yağıyor hava soğuk.
boş bir cezve,
yanında ters dönmüş fincan.
burnumda kestane kokusu.
falda ayrılık çıkmasın
bir an önce gitmeli eve.
varsın bir şeyler
olmasın ellerimde.
sevgim
yeter de artar
beni bekleyenlere...

Nevzat  zkan

Eylöl

yaz bitiyor işte.
gün gün
ay ay
yıl yıl
ömür de..
aylardan eylöl ise,
üzölme.
mutluluk,aşk,
ve sevgimizin
filizlenip kök saldığı
dokuz eylöllede
o güzel ellerin
hep ellerimde.

Nevzat Özkan

Felsefe

gecenin yarısında
bilgisayar başında
yaptığım yolculukta
Nietzsche ve Kant adında
gezginlerle tanıştım.
Kantı tanıyor gibiydim,ama
Nietzsche yabancı geldi bana.
dilleri çok değişikti
bir türlü anlamadım.
tam alışıyordum ki
birden Adorno geldi,
kampta yazılan şiir
şiir değildir dedi.
konjüktür ne olacak
aklım hepten karıştı.

Nevzat Özkan

Feylesof

feylesoftu,
hem akıllı
hem de uslu.
çok uzaklarda
yokuş aşağı yuvarlanan
kızıl elmalar peşindeydi usu.
koştu.. koştu,
bir türlü elmalara yetişemedi.
feylesof belki biraz yavaştı.
hızlı düşünüp, biraz daha hızlı koştu.
yetiştiğinde ortada kızıl elma yoktu.
sonunda anladı ki,
peşinden koştuğu kızıl elmalar
içleri boş birer toptu....

Nevzat Özkan

Fırtına Öncesi

fırtına öncesinin
sessizliğı vardı.
bir sessizlik
bir sessizlik.
sonra gökyüzünü kara bulutlar sardı,
bir karanlık
bir karanlık.
bir su damlası düştü
salına salına.
bir gürültü
bir gürültü.
sular dalgalandı,
dalgalar hırçınlaştı.
bir martı uçu
çığlık çığlığ.
gün ağardığında,
durgun sularda
bir martı yatıyordu
gagasında
do re mi fa.....

Nevzat Özkan

Film

karanlığı delip geçen
sihirli ışık demeti.
aklı alır
uzaklara
Çok uzaklara götürür,
makinistin puslu penceresinden.
makaralarda
hayaller döner durur peşpeşe.
hayal birden kopar,
beyazperde karışır.
makara tekrar döner,
yuhlar
yerini alkışlara bırakır....

Nevzat zkan

Film arası şarkılar

kırk beşlik dönerken
nazlı nazlı
eski pikapta,
birden hatırladım
film arası şarkıları
yazlık sinemalarda.
karanlıkta
nasıl da beklerdik
beyaz perdeye doğru uzanan
ışık hüzmesindeki
toz zerreciklerinin esaretinin sonlanmasını
ve bir gecelik
platonik sevdaları.
unutmak kolay mı,
dolaşımı hızlandıran,
karşılıklı
kaçamak bakışları.
kim bilir,
belki hiç tamamını dinleyemedik,
kulak veremedik,
anlayamadık,
ama yaşadık
film arası şarkılarda
platonik sevdaları.

.

Nevzat Özkan

Garda buluşma

ıhlamurlar altında
intizar.
rakı
yıldızların altında.
misafirliğe gelmiş
fesleğenli girit ezmesi.
kapi ardında
dertler tasalar.
Kızıltoprak emekli meyhanesinde,
bu akşam muhabbet var.

Nevzat Özkan

Gece

gecelerden
bir gece.
yukarıda dolunay.
verde,
sarhoş olmuş,
öylece sahile serilmiş
kalmış yün yatak.
üstelik de ıslak..
etrafta,
sabahı bekleyen,
yarı açık
yarı kapalı
kum zambakları.
iki adım ötede,
yosun tutmuş
rakı şişesinin içinde
denizin çağırın sesi.
ve sahile vuran
aklının gel gitleri...

Nevzat Özkan

Gece güneşı

muhteşemdi dolunayın,
lime lime olmuş bulutların
arasından yavaşça sıyrılışı.
dolunayın zaferi,
bulutların kaçışı.
örtülü gecede
bütün haşmetiyle
gecelerin güneşı
güneşten de parlak
güneşten de sıcak.

Nevzat Özkan

Geçmişe yolculuk

yetmişli senelerin
moda giysisi yeşil parka
sırtımda.
saçlar kısa,
yeni terlemiş bıyıklar.
sağımda solumda
sezonluk arkadaşlar.
damaklarda,
ispirto ocağında pişmiş pilav
ve konserve fasulyenin
hala özlenen tadı.
yüzümde,
umut dolu gülümseme.
elimde kurs defterleri,
cebimde gönderilmeye hazır
dostlara mektuplar.
beni bekliyor,
odama doğru uzanan
halı kaplı
mermer basamaklar.
zaman mı durdu?
yoksa geçmişe yolculuk mu bu?
giriş kapısının yanında,
bronz harfli bir tabela;
hoş geldiniz,
burası DYF-İŞ öğrenci yurdu.

Nevzat Özkan

Gelecekteki görüntüm

gecelerden bir gece,
karanlıktı,
çok küçüktüm.
gözlerinde yaşlar
birden karşıma çıktı.
kimdi
neydi
nereden gelip
nereye giderdi.
benimle
oynamayınca küstüm,
ona sırtımı döndüm.
yıllar sonra
aynaya baktığımda,
saçları dökük,
sakalları beyaz,
yüzü kırışmış ağlayan
bir adam gördüm.
birden hatırladım,
yıllar önce gördüğüm
gelecekteki bendim.

Nevzat Özkan

Gelen bahardı

apkın
güneŖe aldanıp
bahar sarhoŖluęu içinde
kış uykusundan uyandılar.
geç kalan bahardı
erken gelen ise
Çakma bahar.
aldanan ŖaŖkın erikler,
buzdan bir
gökkuŖaęının altında
kısırlaŖtılar..

Nevzat Özkan

Gelip geçiyor

gelip geçiyor yanı başımızdan.
tutmak,sarılmak
istiyoruz.
tutamıyor,
sarılamıyoruz.
sadece izliyoruz
kayarcasına geçerken
yanıbaşımızdan.
keşkeler
art arda ekleniyor,
bakakalıyoruz
ardından..

Nevzat zkan

Gemiler

belli değil
rotaları.
altı incir,
üstü incir,
yükü incir.
karaya vurmuş
demir almayı bekler.
zincirleri boşalmış
incir yüklü gemiler.
maziden gelip
Kaf dağının ardına,
Atlantise giderler...

Nevzat Özkan

Girdap

renk,koku ve seslerin
dönüp durduğu
zaman girdabı
yaşam.
yeniden başlasak,
yol aldıkça
yeniden tatsak,
yeniden koklasak,
yeniden duysak,
yeniden görsek...
yaşanmışı tekrar yaşasak.
kaçan güzellikleri
bu defa yakalasadk.

Nevzat Özkan

Gitme

ne güzel bir geceydi,
aylardan haziran.
elleri ellerimizde,
yanı başımızdaydı Engin.
ve zaman zaman
dalıp giden bakışlar..
kim bilir,
yolculuk nereye .
bekle,
gitme..
birazdan
köçekler çıkacak sahneye.
içleri kan ağlarken,
dalga dalga etekleri,
başka bir diyara
neşeyle uğurlayacak seni...

Nevzat Özkan

Göl

damlacıktı
büyüdü.
damla
damla gelişti
göl oldu.
büyüdüğünü unuttum.
usulca koynuna girdim
bir yaz gecesi.
derinliklerinde boğuldum...

Nevzat Özkan

Gölge

gölge gibidir
gerçek dost.
ağlar
güler
düşer
kalkar seninle.
hatta gölgenden de öte.
zifiri karanlıkta
gölgen terkeder seni.
gerçek dost asla.

Nevzat Özkan

Gölgeler

gün batar,
siyah örtü
sarmalar ortalığı.
sonra ay.....
ve rüzgar
okşar ağaçları.
çapkın erik
dansa kaldırır
utangaç kayısıyı.
gölgeler ayaklanır
dans başlar.
ay ve rüzgar
onları terk edene kadar...

Nevzat Özkan

Gönül

çok geç,
ama anladım.
gözlerden uzak olan
gönülden olmazmış meğer.
yıllar unutturur sandım,
gönlümü sarıp sarmaladım,
en üst rafa kaldırdım.
gönül bu,
sarıp sarmalanır
dolapta saklanır mı?
bunca seneye rağmen
görünce yolda onu,
hatıralar canlandı,
sargıların içinde
yüreğim kıpırdadı.

Nevzat Özkan

Gözler

gören gözler görmüyor
gözlük taksan ne fayda.
Veysel olup görmesen
görsen,
görenlerden fazla.

Nevzat Özkan

Gri kaldırımlar

kim bilir
kimler geldi
kimler geçti,
günahları tartan
insan sarrafı kaldırımlardan.
ayak izlerinden belli,
kimisi dalgın
kimisi düşünceli.
dört bir yanda uçuşan
üşümüş kelebekler,
hepsi beyaz
hepsi de nazlı.
ağıtlar yükselecek birazdan,
salına salına kondukları
kaldırım taşları arasından.

Nevzat Özkan

Gül kurusu kokular

sarhoş harflerle
sarmaş dolaş,
solmuş fotoğrafa sevdalı
boynu bükük
gül kurusu.
önce
rengin soldu
sonra
terk etti seni kokun.
kim bilir
bir zamanlar
ne kadar alımlı
ne kadar utangaç
ne kadar da mutluydun.

.

Nevzat Özkan

Gülen gözler

kurak ve yakıcı rüzgarların ardından,
bereketi,yağmuru müjdeleyen
sen, kadının.
Ankara'da temmuz sıcaklığında
gülerek doğduğunda,
ben beş yaşımıdaydım,
uzaklardaki baba ocağında.
dutlar dökülürken yerlere
altımda üç tekerli bisiklet
seni bekliyordum
altı temmuz sıcaklığında,
istasyon durağında,
sana hasret,
senden habersiz.
şimdi ben elli, sen kırkbeş yaşında,
ama ben yine sana sevdalı
yine sana hasret.
mutlu gününde,
verebileceğim en güzel hediye
yazdığım bu şiir,
ve ekinde sevgi dolu bir sepet.
lütfen kabul et..

Nevzat Özkan

Gölümseyen balık

mekansız bir kış sabahı,
iş yok güç de.
umut ise hiç kalmadı,
üstelik saçlar da ıslak
kurutmaya vakit yok.
vapur boyunca
robotlaşmış martılar.
denizde dalgaların nakaratı.
dansediyor köpükler.
dudaklar mosmor,
kimbilir bu kaçını sabah
morlar çaya hasret.
çaktırmadan geliyor,
arkadan kalles poyraz.
devamlı gülümsüyor,
karaya vurmuş
pulları yer yer dökük
kör bir balık.

Nevzat Özkan

Gün ışıdı

gün ışıdı
buzlu camın ardında.
yumurta yuvarlandı
kırıldı.
merhaba
dallarda tomurcuklar.
elveda
hastahane kokusu.
umuda doğru
hayatla barışık
bir adım,
bir adım daha..
kulaklarda
ninniyle karışık
kuş cıvıltısı..

Nevzat Özkan

Gün ışığı

ıslak odun kokan bodrumda,
sümüklü böceklerin
yaldızlı izlerinin
peşine takılıp gelen,
rutubetli odunluğun
davetsiz misafiri
şaşkın gün ışığı.
hapis kalacaksın
kapanan kapılar ardında.
yakalanmadan
köşedeki örümcek ağına
acele et,
çabuk çık dışarı
tembel gün ışığı.

Nevzat Özkan

Gündönümü

sanırsın,
bir günde
ak düştü saçlara.
ne demeli
kırlaşan pos bıyıklara.
daha dündü.
bir elde,
horozlu ayna.
yeni terlemiş
badem yağlı bıyıklar,
ve sabun köpüğü..
diğer elde,
babamın meşhur Nacet'i..
daha dündü.
farkında olamadık.
çocukluktan günaha
geçişin
gündönümüydü..

Nevzat Özkan

Günebakan

gün batmaya başlarken,
güneşe umutsuzca bakan
mahzun günebakan,
yalnız değilsin.
güneş doğana kadar
gözün hep uzaklarda,
uzaklarda olsun.
mutlaka
bir fener vardır,
karanlıkları aydınlatan.

Nevzat Özkan

Haberlerim var

dinle..
sana kötü haberlerim var.
siyahlar içinde
sessizce geldi
bu defa bahar.
ağıt yakan kuşların şikayetleri
geç doğuşuna güneşin.
yuvasından başını çıkarmış
şaşkın bir karınca.
güneşi bekliyor
umutla.....

Nevzat Özkan

Halkalar

iç içe halkalar
oluşmaya başladığında
su birikintilerinde,
önce sokak köpekleri geçti
sürü halinde,
sonra okul servisleri.
servise
el salladı
saçları ıslak,
gözleri yaşlı
küçük çingene.

Nevzat Özkan

Hamak

iki ağaç arasında gerili
bir hamakta uyumak.
korkuya hiç gerek yok.
ne yüksektir
ne alçak.
düşünde
düşersen eğer,
korkma
başının altında,
sadece
yeşil çimler olacak
ve öpücük taşıyan karıncalar..

Nevzat Özkan

Hayallerim

kararsın gökyüzü,
bulutlansın.
gök gürlesin.
nisan yağmurları yağsın,
sırılsıklam olsun
kurumaya yüz tutmuş
çivit mavisı hayallerim...

Nevzat Özkan

Hayat kadını

genelevde hayat kadınıydı.
hayatını taksitle satar,
ödemeyi peşin yapar,
yeni hayatlar kazanırdı.
hayatım roman derdi
müşterilerine.
ama kendisi hiç roman okumazdı.
onun romanını merak edip
okuyanını da o bulamadı.
soğuk bir kış günü
gittiği sinemada şahmeranla tanıştı.
kanı kaynadı ısındı ona,
bir daha da ayrılmadı.
dertlerini mor çamaşırlar altında
şahmeranla paylaştı.
kapıdaki kediler miyavladı.
miyavlamalar arasında
kaptırdı gönlünü esmer işportacıya.
hediyeler aldı,
hediyelerle birlikte
kalbini de verdi ona.
verdi verdi verdi...
ama hiç alamadı.
kapısı her çalındığında
sadece şahmeran yanndaydı.

Nevzat Özkan

Her yanımda

doğduğumda kırmızıydı
dört bir yanımda.
sarıydı safran gibi
önce sağımda.
sonra sarardı soldu
sol yanımda.
en son
başucumdaydı
karardığında.

Nevzat Özkan

Hoş geldiniz

yüzünde,
hiç eksik olmayan
o içten gülümseme.
son bir defa,
eski günlerin hatırına da
gülümse.
kuzum derdiniz
bizleri uğurlarken,
hoş geldiniz.
dönüşü olmayan
bir yolculuğa çıkarken,
şimdi uğurlama
sırası bizde..
Ahmet Amca,
bu dünyaya
siz de
hoş geldiniz....

Nevzat Özkan

Hoşça kal

karışık ve uzun yollar
molalı molasız.
ayrılık var
üç vakte kadar.
yolculuk
yeşilden sonsuzluğa şimdi
damarları kurumuş çınar yaprakları gibi.
güzel şeyler yok falında.
kısmet,
belki bir başka fincana.
şimdilik hoşça kal
fincanın dibinde
öylece kalakalmış
lanet olası fal...

Nevzat Özkan

Hoyrat

döne döne geline,
altın kemer beline.
eşikten geçti gelin
kına yakmış eline.

Nevzat Özkan

Hurmalar

Trabzon hurmalarını
okşayarak topladım.
soyulacak sertlikte idi hepsi.
öpüp koklayarak
teker tekler soydum,
elma soyar gibi..
küflenmesin diye
yavaş yavaş
kaynar suya saldım.
sonra hepsini tellerle bağlayıp
darağacına astım.
küstüler..
güneşi gördükçe
içlerine kapandılar.
küçüldüler
küçüldüler..
küçüldükçe buruştular.
buruştukça tadlandılar hurmalar....

Nevzat Özkan

Huzur

geç olsa da
ulaştım
güzelliklere.
damla damla
doldum,
taştım.
huzur çöktü
içime,
renk renk
çiçek açtım.
yaprak
yaprak
yeşillendim.
sesizce kök saldım
güzellikler içine.

Nevzat Özkan

Hüzün

neşe baharsa,
içindedir güzün.
yemyeşil bahçede
hazandır hüzün...

Nevzat Özkan

Ihlamur

yağmur
ve sonrası.
gecenin bu vaktinde
bu kadar güzel
kokar mı ihlamur.
bahçeye,
mutlaka dikilmeli.
listeye ekledim.
bir kalem daha arttı
yapamadıklarım.

Nevzat Özkan

Islanmıştı

nefes aldım,
kırmızıydı
iki yanımda.
dermansız kaldım.
sarıydı safran gibi
önce sağımda.
sarardı soldu,
yeşildi mor oldu
sol yanımda.
düş bitti
dibe indim,
kapkaraydı
toprak altında.
ve yağmur yağıyordu
gök kuşasının öte yanında..

Nevzat Özkan

Işık

düşe kalka
son durağa vardık.
ağlamak sızlamak
pişmanlık yok artık.
etraf karanlık,yollar karışık.
yol boyu görmek istediğim
bir ışıktı,göremedim,
yeşildi,sarıydı belki kırmızı.

Nevzat Özkan

Işıkları şaşırmak.

doğru zaman,
doğru ışık.
her zaman doğru mudur ışıklar?
arada yeşilde durmak,
sarıda hazırlanmak,
kırmızıda geçmek gerekir.
bazen hayırlı olur
ışıkları şaşırmak.

Nevzat Özkan

İçimdeki ben

bebektim,
mum ışığı kadar titrek.
bebekti,
mum ışığı kadar narin.
delikanlı oldum,
bir o yana
bir bu yana
sallanan sandal gibi
sarhoş.
gün boyu
kara bataklara arkadaş.
delikanlıydı,
rüzgarların şişirdiği
yelkenler gibi
başıboş.
yaşlandım,
sığamadım sandallara.
o,
gerisinde hep aynı rüzgarlar
yelken açtı uzaklara..
bir türlü
benimle beraber yaşlanmadı
içimdeki ben.
bazen
o haklı çıktı
bazen de ben...

Nevzat Özkan

İçin için yanıyor

sokak lambası yanmıyor,
dün gece,
fazla mesai yapmış galiba.
titrek mum sönmek üzere masada.
gölgesinden korkuyor erken tükenmiş kalem,
yanında karalanmış bir kağıt,
kağıtta yazılamamış şiirler.
keşke okunabilseler,
kimbilir neler der,
neler söyler.
yazmak istiyor yazamıyorum.
üstelik engel de olamıyorum.
ve ayaklarımın altında,
bir ömür için için yanıyor.
sıcaklık yok, is yok, his yok,
geniz yakan duman da...

Nevzat Özkan

İki taş

avuçlarımda
iki taş,
zamanın yavaşladığı mekanlardan.
biri
Sarozun serin,
diğeri Bozca adanın
dingin sularından.
akrebin yelkovana
meydan okuduğı o yaz
bir araya geldi
iki taş,
biri fincan dibi
kadar kahve,
diğeri,
beyin gibi kıvrım kıvrım
ve beyaz..

Nevzat Özkan

İki nokta üst üste

sakın uzun yazma,
kafamı karıştırma
vaktim yok okuyamam
bu defa.
haberler iyi,
okuyunca göreceksin.
fazla söze gerek yok.
eminim cevabın;
üst üste iki nokta,
ve yavaşça parantezi kapa.

Nevzat Özkan

İkinci el

yüzlerce pudralı yüz,
yüzlerce çıplak vucud,
ruhları kayıp,
boyunları bükük..
bekliyorlar,
öylece Çukurhan kapısında.
bir o kadar da,
sahipsiz yorgun giysi,
konaklıyor üst katta.
tanıdık geldi
açık mavi bir gömlek.
kendinden desenli.
desenleriilmekilmek.
düğmeleri büyük,
yakası aşınmış.
yetmişlerde,
kimbilir kimler giymiş.
üst düğmesi yok.
belki meyhanenin birinde
sarhoş olmuş gizlice.
koltuk altlarında ter kokusu,
eteğinde sigara yanığı,
bir sonbahar sabahı,
kaderine terkedilmiş sesizce.
kendinden desenli
hayat hikayesi gizemli
açık mavi renkli gömlek.
Çukurhan'da,
her kapı çalındığında,
umutla doğrulmaya çalışıyor
ahşaptan askısında..

Nevzat Özkan

İleri

zaman
hep ileri
hep ileri gidiyor.
geride,
sadece olanlar.
zaman kalmıyor
geriye dönüp
bakacak kadar.
ya olacaklar?

Nevzat Özkan

İlk sigara

komşunun bahçesinde
afacan kardeşimle
ilk sigara içişim.
ani baskın sonrası
öksürükle karışık
birden gelmişti çişim.
babam eve gelince ağlamıştı kardeşim.
ağlarken anlatmıştı;
ben yarım içtim,
abim ise bütün.
yemek sonrası
kulaklar çekilmiş,
tatlı yerine,
baba ikramı
nasihat yenilmişti.
o gün kulağıma takılan parmak küpeler
her sigara içişimde
hep kulaklarımı çeker.

Nevzat Özkan

İlkyaz

özsular,
son damlasına kadar içilir.
yeşil sarıya
sarı kahverengiye
sessizce dönüşür.
solmaya başlar yapraklar.
dişi bir tomurcuk
baş verir yavaş yavaş...
eylülün ortasında,
güz
ilkyaza dönüşür..

Nevzat Özkan

İnce belli

kahveci,
bir bardak çay ver
iyi gider
taze simit yanında.
kahveci,
duymadın mı?
bir bardak çay ver
dedim sana
ince belli bardakta.
kırmızı desenli
beyaz porselen
tabağı olsun altında.
varsın,
kırk yıl hatırı olmasın.
ama sıcak
sımsıcak
ve tek şekerli olsun.
dışarıda sağnak var
sırılsıklam ıslandım.

.

Nevzat Özkan

İtiraf

sonunda,
yakaladın beni,
yakama bulaşmış kandan.
evet,
itiraf ediyorum.
traş olurken,
yüzümdeki beni
ben kestim.

Nevzat Özkan

İzler

sahilde,
kargaların
martıların
telaşlı ayak izleri.
kumsalda
en taze
ve ıslak olanlar
benimkiler
diyene kadar
dalgalar yaladı,
silindi
ayak izler...

Nevzat Özkan

Kabus

korkuyla kalktım
dün gece yatağımdan
baktım pijamam sıırılsıklam
komşu bahçede yakalandım
can eriğı çalarken
'ana beni eversene' türküsünü söylüyordu
pencerede elma yiyen
bana abi diyen
komşunun güzel kızı
çitlerden atladım soluk soluğa
aniden karşıma bir bekçi çıktı
başında subay şapkası
ardında kocaman bir demir kapı
kapının yanında yabancı kadın
what is your name dedi
durdurdu beni
'nedir senin adın'
tekrarladı bekçi
dilim tutuldu bayıldım birden
gözlerimi açtım
asistanlar proflar başucumdaydı
kağıttaki sorular oldukça zordu
uğraştım yapamadım
yazık bu dönem de mezun olamadım

Nevzat Özkan

Kaf dağının ardında

bulutlar,
ve bulutların arasında
gözyaşı dökmeden ağlayan,
saçı dökük,sakalı kesik mecnun,
üzölme.
Kaf dağının ardındaki
ulaşılmaz sevgili ölmedi,
sağ.
selam ver zümrüdü ankaya,
selam ver ki,
uzaklara haberini uçursun.
azgın fırtınada soluklansın
umutlar.
dört nala koşsun,
bulutlarla yarışsın,
uzuncu arap atlar.
dizginlere sımsıkı sarılmış
aşka susamış sarhoş aşıklar.
beyhude üzölme,
sen, sahte mecnun.
kavuşman imkansız,
Kaf dağının ardındaki sevgiliye.

Nevzat Özkan

Kahve

bir fincan acı kahve.
kahve deyip de geçme,
kimbilir neler söyler,
dibindeki ılık telve.

Nevzat Özkan

Kanatlı kokular

kitap aralarında
unutulmaya yüz tutmuş
gül kokulu
fotoğraflar.
fotoğraflarda,
mühürlenmiş bakışlar.
sayfalar çevrildikçe
ninni seslerine
karışır ağıtlar.
sonra
kanatlanır anılar,
yavaş yavaş yol alır
yıllarca hapis kalmış
kokulara kavuşur...

Nevzat Özkan

Kapılar

iki kapılı
LC devreleri,
el şeklinde
döküm tokmaklar..
görüntülü ziller,
ve hayatın evreleri.
kimbilir
kimi çağırıyor
kimi ağırlıyorlar şimdi.
hangi
kapıyı çalmalı
ikisi birden açılmadığında..

Nevzat Özkan

Kar kurtları

unutulmuş zirvede
boncuk boncuk
terlemiş kar.
diplerde kaçak sızıntılar.
ayazda,
beklemekten kurtlanmış,
camlaşmış kar.
karla kucak kucağa
bembeyaz küçücük
kurtçuklar.
kara elveda deyip
suya düştüklerinde,
önce suyu
sonra sudaki
akisleri de donduracaklar..

Nevzat Özkan

Kar tanecikleri

telaşınız niye
yem mi olacaksınız
aç güvercinlere
buğday taneleri
gibi besleyebilecekmişiniz
beyaz güvercinleri
gılgın kar tanecikleri

Nevzat Özkan

Kar taneleri

rüzgarla beraber
sağa sola savrulan
bir o yana
bir bu yana koşuşan
amaçsız
kar taneleri
aradan uzun zaman geçti
her zamanki yerimde
bekliyorum işte
yoksa
özlemediniz mi beni

Nevzat Özkan

Kar topu

saçaklarda buzdan sarkıtlar.
bembeyaz umutlardan
kapkara deliklere kar toplayan
kristal güneş.
aşağılarda çözölmeye yüz tutmuş
göklerin ipek kuşağı.
ve elimde kurşun gibi ağır
donmuş bir kartopu.
üzerinde kim bilir kimlerin
rengarenk parmak izleri.
silmek istesen de silinmez.
kim
ne zaman
ne kadar oynamış,
hiç bilinmez.
ama sırayla herkes oynayacak
kuralları çok önceden yazılmış
kardan top oyununu.

Nevzat Özkan

Kar yağıyordu

soğuktu
kar yağıyordu
lapa lapa..
üşüdü şehir hat martısı
titredi.
kayarcasına deniz üstünde,
balık ve yosun kokan
dubalı iskeleye sığındı
kıçtan kara.
beşik gibi
bir sağa sallanıyordu
bir sola.
ve yapayalnız,
eşi olmayan
bir kar tanesi
umutla
tutunmaya çalıştı
şehir hat martısının
ağlayan camına..

Nevzat Özkan

Kara lahana

şimdi olsa,
Karadeniz kokan
mis gibi,
kara lahana çorbası.
erişmeli.
barbunyalı.
mısır unlu.
biraz da acı biber.
yanında dumanı tüten
mısır ekmeği,
ne güzel gider...

Nevzat Özkan

Karabatak

pike yapan
gri martı,
az sonra
simidini kapacak.
ha gayret,
bu defa şansın dönsün
çelimsiz karabatak.
ha gayret,
son bir atak...

Nevzat Özkan

Karadenizde umutlar

karanlığa göz kırpan
yolların gel-gitleri
far ışıkları..
sabah mahmurluğu içinde.
son viraj,
merhaba hatıralar.
ve dağlardan hızla gelen
yağmur yüklü bulutlar.
ilk damla ile birlikte,
karadenizde
suya düşen umutlar.

Nevzat Özkan

Karanlıktı

karanlıktı.
marttı.
dolunaydı.
ayın yarısı vardı,
bir de kara kedi.
ağzında yarım ay.
ağlar gibi
miyavladı.
karşı penceredeki
belki araptı
belki de arabın kızı.
yağmur
o gece
sabaha kadar
yağdı
yağdı
yağdı..
arap kızı
yağmurla beraber
sabaha kadar ağladı.
ve aynaya baktı
gün ağardığında,
bembeyazdı.....

Nevzat Özkan

Kardelen

dişi,
bir Kardelenmiş..
karlar içinde başlamış
hikayesi.
karı delmiş,
çağdaş bir yaşam için
göge doğru yükselmiş,
kaldırmış başını,
doğru yolu gösteren
parlak bir yıldız görmüş.
bir varmış
bir yokmuş.
kardelen aşık olmuş
evlenmiş.
çağdaş bir ÷lkede
Çağdaş bir Yaşam sürmüş..

Nevzat Özkan

Kasvet

gecenin bir yarısı
gözlerim yine takıldı kaldı,
duvarda yıllardır asılı duran
soyut resme.
neyin nesiydi
tam ortada,
öylece bana bakan
kırmızı-siyah nesne.
sen miydin
yoksa ben mi?
belki de hepimiz.
bu gece
sen,ben,buğulu camlar
ve kasvet,
hep birlikte Şişli'deyiz.

Nevzat Özkan

Katran karası

yaş,
ha elli
ha elli bir,
ne fark eder.
otuzdan gün aldıkça,
hayaller
pembeden mora döner..
altmış yetmiş arası
yapayalnızsan eğer,
hep nikotin kokulu
hep katran karasıdır
geceler....

Nevzat Özkan

Kavga

haklıyım sanıyordum.
hiç te öyle değilmiş,
karşı kıyıdan bakılınca.
suç biraz bendeymiş,
biraz da karşı kıyıda.
keşke boğaziçi olmasaydı
arada..

Nevzat Özkan

Kayan yıldızlar

yok olan yıldızların adına
yemin etmek.
uzayda nefes alan
kara deliklere bakarak
dilek tutmak
kayan yıldızların ardından...
yıldızların ölümüne
ağlamak.
gözyaşlarının uçup gitmesi
yıldızlara.
ve kara deliklere girip uyumak,
sonsuz dek....

Nevzat Özkan

Kazanan kaybedendi

tek başına,
öylece oturuyordu masada.
yalnız görünüyordu,
ama başı kalabalıktı aslında.
bir deste kağıt,
bir paket nemli sigara çıkardı
çorabının kenarından.
en sevdiği üç arkadaşı
masada yanibaşıdaydı.
iskambil oynadılar doyasıya.
biri hep kazandı.
kaybetmişti oysa....
bardaklar arda arda
doldu boşaldı.
kazanan kaybedenin
bardağı hep boş kaldı.

Nevzat Özkan

Kediler

şubat başı
mart henüz gelmedi.
ayı mı şaşırmışlar,
yoksa erken mi kızışmışlar.
akasya ağacının üst dalına tünemiş,
mırılđıyor
birbirinden azgın üç kedi.
dişisi beyaz renkli,
yer yer dumanlı.
cilveli mi cilveli
alımlı mı alımlı.
erkeğın biri sarı
kibar ve çapkın.
kumral olan hem saldırgan
hem azgın.
sinsi kara,
tüylerini kabartmış
bekliyor aşağıda.

Nevzat Özkan

Kırlangıçlar limanı

zor da olsa
alışmaya çalışıyorum
yokluğuna.
gittiğin yerden gelme
haber de
salma sakın.
kırlangıç bulutları ile kaplı
kim bilir
hangi limanda
kaçıncı rüyandasın..

Nevzat Özkan

Kırmızı

masada, açmamış bir gonca
gül.
beklemekten bitkin düşmüş,
kristal kadehte
şarap.
mangalda çile dolduruyor
et.
buğdaylar arasında nazlı
gelincik.
akan gözyaşları
ve kan.
bu gece her şey
kırmızı,
kıp kırmızı olacak anlaşılan.

Nevzat Özkan

Kırmızı uçurtma

kendi çöplüğünde
birden horozlandı.
kuyruğunu kabarttı.
rüzgar arkasında
boşaldıkça makara,
başıyla selam verdi
kibar bir reveransla..
selamını alırken
açıldı gözüm birden.
kırmızı uçurtmamı
kaçırdım ellerimden.

Nevzat Özkan

Kıyıda

kıyıda,
demir parmaklıklara sarılmış,
kokuları mühürlü
mor salkımlar.,
erguvanların peşinde
çıplak dallara yapışmış
salkım saçak
sevdalı tomurcuklar.
ha patladı
ha patlayacak.
mühür açıldığında
mor kavuşacak
sabırlı erguvanına...

Nevzat Özkan

KıyıdaYdı

kıyıya
şimşir ağaçları arasından
sessiz sedasız inerdi,
mermer kaldırımli
antik sokak.
mor salkımlı
sarmaşıklar
sevgiyle sarılırdı
antik sokağın
aşka susamış sütunlarına.
kıyıdaYdı,
çileli
bekleme taşı.
Gideros'lu kadın,
her akşam
taşın üstünde,
sefere çıkan
korsan kocasını beklerdi.
umut taşırdı
yorgun kolları...

Nevzat Özkan

Kızılderililerin ardından

1

binlerce
kızılderiliydiler,
çayırlarda
çığlık çığlığa.
Çılgın At,
Koca Ayak,
Gerenimo
ve Oturan Boğa...
at koşturuyorlar
şimdi,
Manitu'nun çayırlarında..

2

Wounded Knee'de
dizlerinin üstüne düştü
Koca Ayak.
başı tüysüz
yalınayak.
siyah uzun saçları
Manitu'ya adak.
en önde Sarı Kuş
arkada O'nlar,
özgürlük dansı yaparak
döne döne
Manitu'ya uçtular..

3

okşarcasına kullanırlardı
toprağı,
korkarak solurlardı
havayı,
yudum yudum içerlerdi
suyu.
onlar;
apaçiydi
novahoydu
mohikandı
kiowaydı
siu..
beyaz adam
onlara isim koydu,
'kızılderili'.
oysa kırmızı toprakla
boyalıydı yüzleri....

Nevzat Özkan

Kızlarım 2

daha
dün gibiydi...
kucagınızda
oyuncak bebekler,
badem gözlü
gamzeli
birer bebektiniz
bebeklerim.
dünler
dünleri kovaladı
gün bugün oldu.
ve ne çabuk büyüdünüz.

Nevzat Özkan

Kir tutmadı

kimine göre
küfrü aşan
şiiirler yazdı.
kimi onu,
Tanrı tanımaz
bir sapkın sandı.
ama,
okundukça yıkandı
yıkandıkça parladı
şiiirleri,
kir tutmadı.

Nevzat Özkan

Kirpi

saati bellidir
şaşmaz.
kapıyı çalmadan
kayarcasına girer içeri.
yaz gecelerinin,
bahçemdeki
daimi misafiri,
kirpi....

Nevzat Özkan

Kokluyorum

terli gecelerde
düşler görüyorum,
yastığım sırılsıklam.
taşlar arasında
tutunacak bir yer arıyor köklerim.
dokunamıyorum,
taşlaşmış ellerim.
ağzım,gözlerim, kulaklarım
terk etmiş beni
konuşamıyor,göremiyor,duyamıyorum.
yüzümde sadece burnum...
kokluyor kokluyor kokluyorum.
ve portakal çiçeği ile karışık
süt kokuyor göğüslerin...

Nevzat Özkan

Koku

aniden,
ılık bir rüzgar eser
durup dururken.
eskilerden
çok eskilerden,
tanıdık bir koku
çıkar gelir
yaşlı konağın
camı kırık penceresinden.

Nevzat Özkan

Kokular

erken gelen
ilkyaz yağmurundan sonra
havayı kokladığımda
gözümün önünde canlandı
küçük bir kasaba
istasyon kenarında
kasabada bayram giysili mutlu bir çocuk
elinde telden yapılmış bir araba
yıllar sonra
yaşlı bir apartman kapısından
içeri girdiğimde
mayalanmış İstanbul kokan çini merdivenler
hatırlattı bana
talebelik günlerimi Şişli Osmanbey'de
Ve ceviz çeyiz sandığında bekleyen
yıllanmış hatıra kokuları
alıp getirecek bana
yaşadığım o eski sokakları

Nevzat Özkan

Komparsita

çiçek pasajında,
gözlerinde kahkahalar,
bir cümbüşcü.
kimbilir nereden alıyor bu gücü.
görmüyor ama,
kişileri tanıyabiliyor
pekala.
görseniz,
nasıl da içten çalıyor,
aşk parçalarını.
nasıl da,
fırtınalar yaratıyor,
yaşlanmış aşıkların
mayalanmış aşk bardaklarında.
elinde akordiyonu
cümbüşçüye yarenlik ediyor
madam Anahit.
dudakları kırmızı rujlu.
üzerinde rengi atmış siyah bir gelinlik.
ve komparsita..
parçaların en duygusalı ile
her gece tekrarlanacak
bu güzel beraberlik.

Nevzat Özkan

Komşu

çat kapı
kahve içmeye gelen,
egenin karşı kıyısındaki
kapı komşumuz Sotoydu.
pos bıyıkları
zeytin kokuyordu.
gece boyu
komşuyu
komşuları
anlattı durdu.
yanında Despina.
zeytin dalını
taç yapmıştı saçlarına.
Soto,
Rum asıllıydı
ama,
benden
daha Türkiyeli,
daha çok Samsunluydu.

Nevzat Özkan

Konser

kabak çekirdeği
kabuğunun altında
karıncanın gayreti,
sahnenin önünde bekleyen
kedinin ısrarlı bakışları,
hiç biri etkileyemedi
kendinden geçmiş
ince sazı..
selam dururken
bozca ada rüzgarına,
başına değiyordu
iğdenin yaprakları..

Nevzat Özkan

Köpek

huzur veren
bir pazar sabahı.
vakit erken.
arka bahçede
o kadar yer varken.
bank altında
uzanıp,
kendini emniyette hissetmek...
orada,
çimenler daha mı yumuşak
sevimli köpek...

Nevzat Özkan

Körfez akşamları

beklemekten heykelleşmiş
balık tutan
telden adam,
devamlı sulara bakar,
bakar da
depremden kalan
bir şeyler arar
körfezin tuzlu gözyaşlarında..
ben de
gözümde yaşlar
ellerimde yosun kokusu
sevgilimi beklemiştim
körfezin mavi akşamlarında.
aniden dalgalanan denizde
besili martılar havalanmış
en besilisi
telden adamın başını aramıştı
konmak için.
karabataklar,
sandallarla senkron
bir sağa sallanmışlardı
bir sola..
derinlerden bir uğultu gelmiş
ninni sesine karışmış,
ışıklar kararmış,
ve körfez derin bir uykuya dalmıştı..

Nevzat Özkan

Kötölükler

kuşlar gibi uçup gitsem
gökyüzünü delip geçsem
erişir mi kötölükler.
kör kurşunla düşer miyim
döne döne iner miyim
bekliyor mu kötölükler.
için için yanıp bitsem
ışksız bir muma dönsem
biter miydi kötölükler.
tohum olsam filizlensem
olgunlaşıp meyva olsam
zehirler mi kötölükler.
aşk ateşinde yansam
Hakkın adını ansam
yok olur mu kötölükler.

Nevzat Özkan

Kuluçka

kış gelir...
saksıda
kuluçkaya yatar
nemli toprak.
bağrında
şefkate muhtaç
kimsesiz
öksüz bir tohum.
baharla birlikte
sona erer
umuda bekleyiş.
yarılır toprak
ve yeşil filizlenir...
sessiz
sancısız
bir doğum,
ebesiz gerçekleşir...

Nevzat Özkan

Kumsalda

deniz kokulu bir yaz sabahı
balıkçı motoru
ufuk çizgisine yakın
bulutlar şeker pamuğu
yiyesi geliyor insanın
deniz incitmeden okşuyor kumsalı
dalgaların ritmi
hüzzam değil, nihavend makamı
kumsalda taze ayak izleri
av köpeği fermada onu izliyor
kuyruğu dimdik
bir yengeç telaşla kumlara gizleniyor
tehlike geçti şimdilik
çay bahçesinde
sabah çiği boncuk boncuk masaların üstünde
yorgun sandalyeler masalara dayanmış
çadırdaki turistler henüz uyanmamış
hareketli bir yaz akşamının sabahı
denizde balıkçı motoru
ufuk çizgisine yakın
eski dostlar
kumsalda beni yalnız bırakmayın

Nevzat Özkan

Kurşun

serseri bir kurşun
dönüp dolaşıyor
üstümüzde.
kaçmalı.
evet, ama
nereye kadar.
falciya göre
nazar var.
kurşun mu
döktürsek ne?

Nevzat Özkan

Kurtçuklar

kurttur
minik kurtçuklar.
kurtlar gibi açtırlar.
tahta kurdu misali,
canı çıkmış gövdeyi
kemirip çürütürler.

Nevzat Özkan

Kuşlar

yıllardır
beklemekten yorgun dűřműř,
gagaları aralanmış,
ötmeye hazır
martı
gűvercin
bűlbűl
kumru idiler.
geçici yuvalarıydı
yűreğim.
şimdi,
teker teker uçup
başka diyarlara gidiyor
kanatlı şiirlerim...

Nevzat Özkan

Kutular

yıllardır
yan yanalar,
yosun tutmuş kutular.
içlerinden bir kutu
hep aynı şeyi fısıldar;
kurtar der.
beni
kurtar.

Nevzat Özkan

Kuzeye bakan kestane

böyle yosunlaşmış
yıkık dökük,
kavruk olduğuma bakmayın.
kuzeye bakan
ulu bir kestaneydim
bir zamanlar.
ölmedim daha.
doğayla başbaşayım.
şükürler olsun
köklerim var
sevdiğimin içinde.

Nevzat Özkan

Küçük beyaz güvercinim

önde,
rüyalarımın
sokak çalgıcısı
arkasında ben.
kulaklarda
eylül rüzgarlarının fısıldadığı
şanslı adın.
sen
sokak çalgısı
ve biz.
böyle başladı hikayemiz..
yıllardan sonra
bir ay,
belki de şanslı eylül.
köprüaltında
başbaşayız hepimiz.
yan masada
bardağın içinde
sızmış kalmış
sarhoş istavritimiz.
muhabbeti
meğer ne çok özlemişiz.
bu sefer
aylardan
en sevdiğim ay,
haziran..
uzaklardan geliyor
sokak çalgıcısının nağmeleri.
uğursuz bir gezgin dolaşıyor
sessiz sokaklarda
korona dedikleri.
Eyüp sahilinden havalanıyorsun
gamzeli küçük beyaz güvercinim.
uçuyorsun
ama gitmiyorsun.
hep bizimlesin
bizimle olacaksın...

Nevzat Özkan

Küheylan

Kapsül patladı
Gümölcine gecesinde.
küheylan uzun uzun kişnedi
Kavala sokaklarında.
kurbağa vırakladı Varvara'da.
sesler yankılandı Drama dağlarında.
saçmalar böğürlere saplandı.
kimsesiz bir guguk kuşu öttü
kesik kesik,
gu-guk
gu-guk.
başladığı gibi
güzel bitti yolculuk.
ve yolculuk sonrası
yeni hikayesine başlıyor
Varvara'nın yosun tutmuş taşları..

Nevzat Özkan

Lacivertten mor umutlara

tozlar uçuşurken
havuzdaki nilüferlere doğru,
kurbağa larvalarında
bir telaş.
kırmızı balıkların saldırısı.
ve larvaların
nilüferlere vakitsiz elvedası.
la havle,
ölüme
ve yeni hayatlara.
tembel tırtılın
elmaya,
akrep -yelkovan yolculuğu.
vakit tamam.
gecikmeden açılması lazım kanatların
lacivertten mor umutlara..

Nevzat Özkan

Liselim

gün batarken,
sana biraz daha kal diyeceğim.
üzerinde şile bezi elbise,
yanında köpeğin.
ıslak kumlara adını yazıp
elveda diyeceğim.
kumsalda dalgalar,
parmağımda söz yüzüğün.....
sıraya çakı ile kazınmış adını
yıllar boyu kopya diye çekeceğim.
elimde deniz kabuğu,
mezar başında yosun tutmuş gözlerim,
ve kulaklarımda hep o uğultu....
yıllardır olduğu gibi
bu yaz da ayrıldığımız yerde
seni bekleyeceğim.
hep öyle liseli kal
deniz gözlü liselim.

Nevzat Özkan

Maarifli

gündüzlü,
yatılı,
parasız,
paralı,
zayıf,
şişman,
esmer,
sarışın çocuklardık
gözleri yaşlı.
birdik
iki olduk.
yıldızları seyrederken hayaller kurduk.
gün boyu gündüzlü,
geceleri yatılı,
ilk günün sonunda hep birlikte
ömür boyu sürecektik
maarifli olduk....

Nevzat Özkan

Martılar

sahne eminönü
fonda galata köprüsü
uzakta kule
figüran yok
oynayanlar
göğüsleri beyaz kanatları gilli
opera sanatçısı martılar
fon müziği
çığlıklar ve vapur düdüğü
martılar
nasıl da pike yapıp uçuyorlar
hedef küçük bir simit parçası
geride bir karabatak
düşen simit parçasının peşine
belki o da dalacak
kavgada bencillik yok
hepsi de kaderine razı
hareketler estetik
roller yapmacık değil
martılar
vapuru uğurladılar
seyredenler bu güzel oyunu
alkışlayıp
el salladılar

Nevzat Özkan

Masal

1 varmış
yoklar ülkesinde.
2 yokmuş.
1 yokmuş
varlar ülkesinde
2 varmış.
3 ikisinde de
yokmuş.
3 vakte kadar,
1,2 de yok olmuş,
çıkışlar kerevetine....

Nevzat Özkan

Masallara özlem

küçüktüm,
çok küçüktüm.
yollarda pire idim,
sonlarda deve oldum.
masallarda yaşadım,
büyüdüm.
uyuyan prensesi öptüm.
kapıda cadı gördüm,
kırmızı elma verdi,
yedim.
tam elli yıl
kendimden geçtim.
büyü bozuldu,
yavaş yavaş uyandım.
kasabam değişmişti,
hiç mi hiç hoşlanmadım.
prensleri,
prensesleri,
hatta cadıları özledim.
bana masallarımı verin,
bu dünyayı sevmedim.

Nevzat Özkan

Meczip

rüya içinde rüyalarda
doğruların yolundayım,
yoldaşım.
dervişler kıraathanesidir
yerim yurdum..
askıda turuncu montum,
Balatlı
kendi halinde
bir meczubum.
adım Yaşar,
biber yerim
içim yanar...

Nevzat Özkan

Memleketim

geride bıraktıklarım,
anılarım...

Nevzat Özkan

Merhaba

elimde,
bir bardak,
terli beyaz mutluluk.
önümde,
sırılsıklam mezeler.
saliseler,saniyeler..
ya zaman..
birazdan hepsi
su gibi akıp,
masayı sessizce terk edecek.
dostlar
bardaktan çıkıp
raks edecek benimle,
rastın beyaz güvertesinde....

Nevzat Özkan

Merhaba balık

merhaba,
akşam güneşinin
Haliçle cilveleşmesine aldanıp
güneşe doğru
yüzmeye çalışan balık.
niyetin,
belki küçük bir kaçamaktı
bu defalık.
ama çok geç
misinanın ucunda
dönülmez bir yoldasın artık.
hoşgeldin,
insanoğlunun dünyasına.
ve elveda..
hayallerinin peşinden
ışığa doğru
yüzen balık.

Nevzat Özkan

Mezar taşı

herkesin akraba olduğu
köy mezarlığında
dikilip kalmalı,
bir hikayesi mutlaka olmalıydı..
tahta kurularının ardından
anıların da terk ettiği
otuz numaralı
eski evin önünde
bir türlü dik duramadı.
çok yorgundu,
geldiği gün
derin bir uykuya daldı..
her gece rüyasında
Ceviz dereyi gördü.
mezarlığın en güzel yerinde
dimdik ayaktaıdı
üzerinde hikayesi..

Nevzat Özkan

Mimozalar

gökyüzünden salına salına
mim damlacıkları düştü
ilahi bir düzenle deniz üstüne.
halka halka
halkalandı deniz..
sapsarı bir gök kuşağı kucakladı
tuzlu suları
bir baştan bir başa.
dilek gerçekleşti,
sapsarı sarardı mimler.
Halki'ye selam durdu vapurlar.
ve güvertede birbirlerine sarıldı
ağlayan mimozalar....

Nevzat Özkan

Misafir

kulaklarımda,
kuş sesleri ile karışık
deniz kabuğu uğultusu.
saçak altında,
içi boş,
benekli,
minik yumurta kabuğu.
gagalarında dostluk şarkıları
yatıya geliyor
beş çift misafir kumru.
kulaklarımda
patlama uğultusu.
ve dikili taş dibinde
cansız kumrular...
ne olduğundan habersiz
öylece uzanmış yatıyorlar.

Nevzat Özkan

Miyavladı

yağmur çamur
kar kış demedi.
elinde yiyecek poşetleri
sabahları
alacakaranlıkta
kedilerle
birlikte kalktı.
geceleri,
karanlık sokaklarda
kedilerle birlikte yattı.
kedilerle yattı
kedilerle kalktı.
kedi gibi yürüdü,
kedi gibi koktu.
ölen sokak kedilerine,
en çok
o ağladı.
kedilerle beraber mutluluktan
ıssız sokaklarda
kuyruk salladı.
ağzını açtı,
miyavladı
sonunda.....

Nevzat Özkan

Mor

gökyüzünde kümelenmiş bulutlar,
hiç görmediğim kadar kırmızı
hiç görmediğim kadar lacivert
bu akşam.
önce kızarıp,
sonra morarıyor cam.
dışarıda
mor yağıyor yağmur.
iz bırakıyor cama vuran damlalar.
geride
mor bir yaşam.
kesişme noktalarında
kimsenin farkedemediği,
kat kat morarmış izler.
kimbilir ne hikayeler gizler..

Nevzat Özkan

Mor amaşırlar

cumbalı tarih kokan evlerin
neredeyse kucaklaştığı,
arnavut kaldırımlı
dar sokakta
hatıralarla kol kola gezmek,
geçmişı düşünmek.
morarmış çamaşırlar altında..

Nevzat Özkan

Mor salkımlı sokak

gökyüzü morarmış
salkım salkım..
bir bardak çay
mor kokular arasında.
yanında sabah simidi.
geride
mor kapılar.
ve kollarında susamlar,
taşlar arasında
sızıp kalmış
koku sarhoşu
mor karıncalar....

Nevzat Özkan

Mor sokak

gökyüzü morarmış
salkım salkım..
bir bardak çay
mor kokular arasında,
yanında sabah simidi.
kim bilir
kaç yıldır
ziyaretçi bekliyor
mühürlenmiş mor kapılar.
ve kollarında susamlar,
taşlar arasında
sızıp kalmış
koku sarhoşu
mor karıncalar....

Nevzat Özkan

Muhalif

kışın,
hep
böyle miyim?
söyleyin,
neden
kış gelince,
böyle
her şeye
muhalifim..

Nevzat Özkan

Mutluluk

karşılıklı anlayış
ve hayallerle kurulan
sıcak bir yuvada
kim ne derse desin
olmasa da fazla
mutlaka gereklidir yeterince para
sabah tad katar
müptela dudaklardaki
sabah öpücüğüne
akşam sevgi katar
gülümseyen yüzlere
mutluluk nedir sizce
yüreğiniz kıpır kıpır eder mi
huzur veren içten bir öpücükle
ve gözler de gülümsediğinde
mutluluk budur işte

Nevzat Özkan

Mutluysan eğer

sessizce gittin.
ansızın.
veda etmeden.
haber de göndermedin.
hızla geçip
kara deliklerden,
göremediklerimizi gördün.
belki yoldasın,
belki yolun sonunda.
rüya bitti...
şimdi
gerçek dünyadasın.
mutluysan eğer,
tahta masaya üç kere vur
bir haber gönder....

Nevzat Özkan

Mühür

oralarda yazmak,
yazdıklarını göndermek,
sana çok zor gelse gerek.
demek,
bekleyişler,
mektup yolu gözleyişler
yine sürüp gidecek.
akşam karanlığı çöküp
sokak lambaları yandığında,
sol elimde kalem
özlemini yazacak.
diğer elimde
bahar kokulu sigara
hasretinle için için yanacak.
yalnızlık çıktı
bugün kahve falımda.
aylar önce söylemiştin;
platonik aşk senin kisi
zamanla unutursun,
kalbini mühürle..

Nevzat Özkan

Mürdüm

gün doğmaya yakın
balkona doğru uzanırken
gördüm.
sabah çiği düşmüştü üzerine,
titremiş
belki biraz da üşümüştü.
mosmor morarmış
tam kıvama gelmişti
mürdüm..

Nevzat Özkan

Nazar

uykusuz, ateşli
ve sırılsıklam
nöbet gecelerinin ertesi,
uçuk dudaklarda zoraki gülümseme,
komşu teyzeye haber ulaştırıldı acele.
tel dolapta görev bekleyen
kalaysız bakır tava,
yerini aldı fersiz gazocağında.
erimiş kızgın kurşun,
su dolu tasa düşerken,
öfkenin sesi karıştı dualara.
sudan delik deşik çıktı
kurşun topağı.
belli ki hastada çok nazar vardı.
şimdi,
nazarcı yok ortalarda.
acaba nazarlar mı azaldı,
yoksa kurşun dökmenin yerini,
nazar boncukları mı aldı.

Nevzat Özkan

Nefes nefeseydi

çatıdaki
tombul martı
kanatlarını açtı,
yağmur damlası
kanadının altındaki
yumurtayı ıslattı.
diğer yumurta ise çat
diye çatladı.
kuyruğunu titretti sperm
avını yakaladı.
dokuz ay geçti
bir de
on gün.
dindi yağmur
çözüldü kördüğüm.
doğumla birlikte
ensesindeydi nefesi.
ve nefes nefeseydi
ölüm..

Nevzat Özkan

Nefs

anladım,
pek sıkıldı,
havasız da kaldı.
birazdan başlar
müzmin başağrısı.
en iyisi,
acilen tatile göndermeli
canı sıkılan nefsi.

Nevzat Özkan

Ney

neylersen neyle,
mayalanmıyorsa duyguların,
ne üflersen üfle,
demek ki olmuyor
sadece bir nefesle.
notalar bildiğini okuyor
ney, zurna bahane.

Nevzat Özkan

Oda

merhaba,
küçük odadaki eşyalar.
kim bilir neler gördü,
neler geçirdi,
sırları dökük
sır küpü
kırık ayna.
dişleri sökülmiş
kına kokulu kemik
tarak yanı başında.
tahta dolapta
sararmış naftalinli gelinlik.
ve dantelli beyaz eldiven.
dayının gelişini haber veriyor
damarlarına kadar aşınmış,
taşımaktan yorulmuş
gıcırtılı tahta merdiven.
mirasyedi dayı
bir elinde rakı
diğerinde sigara.
önce bebek kokardı
bu küçük oda,
diyor yengem,
şimdi ise anason.

Nevzat Özkan

Oltamı atıyorum

atıyorum oltamı
Galata'dan denize.
çırpınıp duruyor,
yosun kokulu deniz
avucumun içinde..

Nevzat Özkan

Oradaydın

oradaydın,
sessiz,sakin,kimsesiz.
mutlu muydun bilmiyorum.
ama öylece duruyordun
ne kadar da çaresiz..
bakışlarını kaçırdın.
arkanda isimsiz beyaz gölgeler.
hayatta değil gibiydin.
aniden,bir ses çıkar gibi oldu
dudaklarından.
Islık değil ilahiydi.
ritm gittikçe yavaşladı.
ciğerlerinin kokusu geldi neyden.
eşikten geçip selam verdin
mevleviler sarıldı mevlevilere.
oradaydın,olması gereken yerde.
gökyüzüne doğru yükselirken
lacivert bulut kümesi kucakladı seni,
uzaklarda bir ışık parladı...

Nevzat Özkan

Orfoz

yükseklerde
göğüs sıkıştıran
karabasan bulutlar.
kulaklarda,
tuzlu suya demir atmış
deniz kabuğu uğultusu.
iskelede
ışık gösterisine senkron,
dalga boyu belirsiz yıldırım.
aydınlanan denizde
dalgalarla kucaklaşan
davetsiz yağmur taneleri.
sahilde,
desibeli azalan dalgalar.
ve nihayet,
ritimde denge..
dengede
gizemli pembe kayalar.
defne ve çam kokulu
erken bir sabahın
mavi derinliğinde,
fotoğraf makinası elinde
soluk soluğa
sırılsıklam bir gezgin.
cinsiyeti belirsiz,
beyaz orfoz peşinde...

Nevzat Özkan

Ortanca

ne büyüktü
ne küçük.
bahçenin kenarında
mavi
yalnız
bir ortancaydı
boynu bükük..

Nevzat Özkan

Otel

sabaha karşı,
manevra yapan
güzergahı belli
nöbetçi trenin
yol isteyen düdüğü.
erkenden kalkmışız
penceresi saat kulesine bakan
ikinci sınıf otel odasında.
gözlerde nem.
annem babam ve ben .
çöp kutusundan
bize bakıyor
yağlı kağıda sarılmış
kuzu kellesi,
akşamdan kalan.
o gece sonrası
nereye gitsem,
sabaha karşı
hep kulaklarımda çınlar
gözyaşı makamındaki
o düdük sesi.

Nevzat Özkan

Oyun

elli yaştan sonra,
çocuklaştık ne de olsa.
o halde,
ben de varım,
sokaklarda her oyuna.
yakantop,
saklambaç,
istop,
uzunemişsek,
ve hiç beceremediğim,
kız oyunu,
sek sek...

Nevzat Özkan

Ölümsüz aşklar

martı çığlıkları arasında
Leyl olmuş Leyla.
saçı sakalı birbirine karışmış,
öylece duruyor deniz kenarında.
denizler çöl,
çöller deniz olmuş.
Mecnune'nin kahkahaları
göz pınarlarını kurutmuş.
Ferhat Şirini
Kerem Aslıyı unutmuş.
olanlar, ölümsüz aşklara,
karasevda aşıklara olmuş.

Nevzat Özkan

Özlenen

çıkış yolu gözlenen
karanlık gecelerde,
yumruklar parmak parmak çözülür
dualarla açılır göğsü.
bazen bir tül rüzgarla sallanır
bazen kadife bir perde.
ve geride
ulaşılmayı bekleyen
bembeyaz bir top
nurlar içinde.

Nevzat Özkan

Papatya

siyah -beyaz bir filmdi
Papatya.
sarı -beyaz mı olmalıydı yoksa?
bir tango çalmalıydı.
Papatya çıkmalıydı sahneye,
beyaz ve ince.
duvarda sarı beyaz bir afiş;
Papatya,
bu sinemada
yarın yirmi otuzda.
gece yarısı,
beyazla dolmalıydı kadehler..
sabaha kadar
vazolarda beklemeliydi
papatyalar..
papatya kokmalıydı meyhane.
ve tango,
Papatyayla..

Nevzat Özkan

Parasız yatılı

yatakhane kokan
hasret gecelerinin birinde,
derin uykudayken
tüm şehir,
sabaha karşı kanatlandı
sessizce dışarı süzüldü
yatakhane penceresinden.
üzerinde küçülmüş
mavi çizgili pijama,
ayağında tokyo terlik.
ranzada ter kokulu
kılıfı kirli yastık,
çarşafı sararmış,
torbalanmış
sırdaşı pamuk yatak.
belki birazdan
abilerden biri kalkacak,
elinde kırmızı kova
hamam yolu tutacak.
tam kapıyı çalıp
girecekken evine
düş sona erdi.
tek gerçek şimdi yatakhaneydi.
alaca karanlıkta yastığının altından
okunmaktan yıpranmış
sıla kokan,
mektubunu çıkardı.
kokladı kokladı..
kokladıkça hatırladı
hatırladıkça ağladı
parasız yatılı..

Nevzat Özkan

Parlayan yıldız

her gece,
rüyalarımı süsleyen
hayallerimden önce,
gözlerim,
en parlak yıldızı arar
gökyüzünde.
göz kırpıp
yatağıma doğru kayar,
parlak yıldız sessizce.
hemen bir dilek tutar,
gözlerimi kaparım.
sımsıkı sarıldığım
parlak yıldızım,
sadece beni aydınlatır,
beni ısıtır
ayrılık gününe kadar.

Nevzat Özkan

Parmaklar

Eller,
Parmaklar,
Parmak izleri.
Nedir?
Parmakların gizleri.
Baş, işaret
Orta ve serçe parmak.
Yüzük takılanı,
En kıymetli,
Olsa gerek.

Nevzat Özkan

Pavyon Birahanesi

anılar ormanında,
madamın şarkılarını
meze yapıp
bol köpüklü bira içtik.
içtik, içtik de,
kendimizden geçtik.
herkesle dost olup,öpüştük.
ikimiz de sarhoştuk.

Nevzat Özkan

Paylaşmak 2

Yirmi sene sonra,
Aynı şehir, aynı evdeyim.
O,
Yine uyuyor,
Rüyasında gülüyor.
Bu defa,
Ben de görüyorum aynı rüyayı,
Ben de gülüyorum.

Nevzat Özkan

Paylaşmak1

Kendinden geçmiş,
Uyuyor.
Kimbilir,
Neler görüyor rüyasında da,
Gülüyor.
Ben de görebilsem,
Aynı rüyayı.
Ben de gülebilsem.

Nevzat Özkan

Peron

sabah erken
kargalar ılık ılıa
peronda
samsun otobüsünü beklerken
ankara,fethiye,kuşadası
nerde kaldı anaların anası
yolcular indi,yolcular bindi
kimi taksi kimi servisle gitti
kulaklar yapılacak anonsta
elde bir bardak demli çay
samsun otobüsü göründü uzakta

Nevzat Özkan

Peşin para

cebim delik,
işim gücüm zarar.
üstelik hepsi de
peşin para..
istesem de
alamam ki..
bakmayın
gözlerimin içine,
gelmeyin peşim sıra.
düdük çalışıyor
gitmeliyim
acelem var..

Nevzat Özkan

Poyraz

aylardan eylöl,
günlerden perşembe,
eylöl ortası.
yine bağ bozumları
yine sürpriz cemreler..
güz
bir kez daha
ilkyaza dönüşsün ,
tomurcuğu baş versin istiyor
çakırkeyif terli adam.
aniden çıkan rüzgar
ortalığı serinletiyor.
uçuşan güz yapraklarının
ardından ,
beklenen o çığlık
tam zamanında geliyor
Poyraz'la birlikte...

Nevzat Özkan

Renklerin gözyaşları

sisler arasında
bir şey görülemiyorsa eğer,
siste yürümeyi öğrenmeli.
ve kalp gözüyle görmeyi.
detaylar,
ayrıntılar,
geri planda sessizce
taş plakları beklemeli.
plak döndükçe
hüzünlenmeli makamlar.
ve sahnede,
renklerin gözyaşları....
ay ışığında hayat bulmalı
siyah-beyaz.
yakamozlu sulardan
çocuklar rengarenk doğmalı.
kılavuz,
hep anılar olmalı,
rengarenk çakan

Nevzat Özkan

Roza

çiçek kokulu bir ilkbahar sabahı,
çarkıfeleğin kucakladığı,
huzursuz dal sendromlu
yaşlı elma ağacının gölgesinde,
havuzdaki anıları yutmaya çalışan
kırmızı balıkları izlerken,
sessizce yaklaşıp,
yanağıma
mühürlü bir buse kondurdu Roza.
utandım.
yanaklarım kıpkırmızı oldu
kızardım....

Nevzat Özkan

Ruhum sende

uyuduğumda,
diğer ruhlarla beraber
benim de ruhumu al.
vermezsen geri,
üzülmem..
bilirim,
ruhum sende...

Nevzat Özkan

Rutubet kokulu

doğum,
gelişme,
büyüme
ve ölüm.
rutubet kokulu
sayfalar arasında,
kurusu,
açmamış bir gonca gülün..

Nevzat Özkan

Rutubetle karışık

şakaklarında,
sümüklü böceğinin
bıraktığı
yaldızlı izler.
gözlerinde
yosunlaşmış bakışlar,
hasret kokuyor
şahmeran,
rutubetle karışık..

Nevzat Özkan

Rüya

siyah mı beyaz mı martılar
deniz gri oysa
karabataklar
daha çıkmadılar
donda kaldı dalgalar
dalgalarda buz beyazı
ak giysili balıkçı
hissetmiyor ayazı
siyah ağda
gri- beyaz balıklar
pamuk beyazı bulutlar tel tel dağıldılar
gökyüzü simsiyah şimdi
deniz hala gri
nereye baksam ak
diğer taraf kara
birisi bu rüyayı yorumlasa

Nevzat Özkan

Rüzgar

pencere aralıklarından
ıslık çalıp,
etekler açtıran
çapkın rüzgar.
estikçe es bakalım,
işin iş.
ama nereye kadar..

Nevzat Özkan

Rüzgar esse

karanlıkta,
nurlar içinde
bir yel değirmeni..
sanki yükselmiş
ilahi bir emirle.
tanrıça kybele
yelken takıp
demir atmış
bekliyor Foça sahilinde.
hafif bir rüzgar esse
uçup gidecekler
gökyüzüne.
yel değirmeni
balık
deniz
içki
denizde kybele.
iskele boyu
sevgililer el ele..

Nevzat Özkan

Sabah

iskelenin karşısındaydı
Niyaz apartmanı.
yosunla karışık
fesleğen kokuyordu balkon.
çirkin bir karga öttü
denize karşı.
deniz aldırmadı.
daha sonra
Karamürsel vapuru.
çığlık çığlığa
denize indi martılar.
ve ayna gibiydi deniz.
bulutlar gelip
sandallara oturdular.

Nevzat Özkan

Sabah ezanı

erken uyandım
kulağımda güzel bir melodi
dört bir yanda okunuyor
sabah ezanı
ortalık karanlık
içimde karamsarlık
sokaklarda gölgeler
çocuklar servis bekler
içimde bir huzur bir ürperti
içten okunan sabah ezanı
bu sabah da rahatlatıyor beni

Nevzat Özkan

Sabah rüzgarı

sabah rüzgarı
okşarcasına
gelir geçer
küllerin üzerinden,
ateşli
bir öpücük kondurur.
baygın küllere.
tutuşur közler
alevlenir.
bulutlar
kızarır
ateş olur,
yıldızlar yakınlaşır...

Nevzat Özkan

Safra

gittikçe
ağırlaşır
hayaller.
safra olur.
taşıyamam
dibe vurur
batarım.

Nevzat Özkan

Salına salına

sabah sabah
salına salına
salı kedisi geldi miyavlayarak.
elimi uzattım
avucumdakilerin hepsini yedi.
sonra kuyruğunu sallayıp
geldiği gibi
salına salına gitti .
arkasına dönüp bakmadı
nankörlüğü tescilliydi.

Nevzat Özkan

Sallanan hayaller

bir elinde,
eğri büğrü kalpler çizilmiş
kırık dökük
boyacı sandığı.
küçük boyacının oyuncak sandığı,
oyuncak diye gün boyu sarıldığı.
öbür elinde paslı zincir,
gözlerinin ikisi de kapalı.
nerede dolaşıp,
kimbilir
kimlerle oynuyor.
Mevlana parkında
sabahın köründe
yapayalnız bir boyacı.
bir elinde tahta sandık,
diğerinde salıncağın zinciri.
salıncak bir ileri bir geri.
ve salıncakta sallanan
çocuğun hayalleri.

Nevzat Özkan

Sanma

(sanma) yın ki
herşey sona erdi,
unutuldu,
kapanınca
gülümseyen gözleri.
hissedebilen,
her yerde onu görür
onu okur,
hala özenle yazıyor
kesik uçlu kalemi.
(cafer) di,
sonsuzluğa doğru
sessizce aktı gitti.
geride anılar
kahkahalar,
ve vadisinde silinmeyen izleri....

Nevzat Özkan

Sardunya

kuşlarla birlikte
şükretmek,
ezan dinlemek
sabah vakti..
sevgiyi solumak yanyana.
yanımda güzel kokulu
sardunya.
birlikte
gün batımı
içkileri yudumlamak,
kadeh tokuşturmak
mutluluğa..
kadehimde
sarhoş eden
güzel kokulu sardunya
nice altı temmuzlara....

Nevzat Özkan

Sarhoş geceler

yıldızların
denizde balık olduğu,
dalgaların yalpaladığı
sarhoş geceler.
cır cır böcekleri,
böyle gecelerde
sadece
benim anlayabildiğim dilde
oynak şarkılar söyler.

Nevzat Özkan

Sarhoş hayaller

eskimiş hamakta
sarhoş hayallerim,
bir sağa
sallanıyor
bir sola.
gökyüzünde
mürdüm erikleri..
bir taş
bir taş daha.
nilüferlere öpücük yollayan
kırmızı balıklara.
bu sıcakta
buz mu
atmalıydı yoksa?
ve çürümüş
yaprak kokuyor havuz...

Nevzat Özkan

Sarhoş peçete

masada,
her şey
yerli yerinde..
kadehler
şişe
karides güveç
karışık salata
levrek ise ortada.
sarhoş oldu
mutluluktan,
uçtu gitti
beyaz kağıt peçete..

Nevzat Özkan

Sarmaşık

öyle bir içten sarılmış,
öyle bir yapışmış ki
arsız sarmaşık,
nefes aldırıyor güle.
sanki,
sırılsıklam aşık.
zorla güzellik olmaz
ama aldırın kim.
ah yediveren,
seni uzaktan seven
bülbülün çıkıp gelse..

Nevzat Özkan

Savaşçı martılar

soğuk bir kış günü,
Kadıköy-Karaköy vapurunu
savaşmadan işgal etti
savaşçı martılar.
yol boyu
zafer çiğlikleri attılar.
Haydarpaşa mendireğinde,
sesizce,
tek sıra bekleyen karabataklar,
durumdan pek memnundular.
kızım yanımda,
yine martıların esiri olduk,
soğuk bir kış günü
Kadıköy-Karaköy,
şehir hat vapurunda..

Nevzat Özkan

Sen öylesin ben böyle

köprünün altından
akan sular,
tersi olsa da
arada,
hep ileriye
ileriye doğru akar.
şimdilik,
ben muhalifim
sen iktidar.
ama nereye kadar?
daha dün,
kendin söyledin.
sen öylesin
ben böyle..

Nevzat Özkan

Seninle olmak

titrek mavi ışıkların
yansıdığı
ölgün denizde,
seninle olmak vardı.
ve dalmak
ışıltilı suların derinliklerine.
henüz yağmamış da olsa,
kar kokusunun
sinsice yaklaştığı
yosun kokulu sahilde,
Yalı meyhanesinin hemen önünde,
seninle birlikte
salep içmek vardı,
mavi ışıkların dans ettiğı
çakırkeyif Değirmen dere gecesinde...

Nevzat Özkan

Serap

yanılmak,
yanlışı farkedip,
yanlıştan dönmek
serap değildir bence.
dönüş kapısı aralığında
sızan ışık,
umut olabilir sadece.
çöllerde umut
vahada gözyaşları.
çölde Mecnun
serapta Leyla.

Nevzat Özkan

Sereserpe

bizim
alacalı kedi,
anlaşılan
yerinde bugün keyfi.
çamın tepesinde,
uzanmış
güneşleniyor
sereserpe.
bir güneş gözlüğü eksik
gözünde,
bir de siyah bikinisi..

Nevzat Özkan

Ses

nefes nefese
telefondaki mikrofonik ses.
uzayıp giden,
gidiş-dönüşlü yollar.
yollarda senaryosu belli,
sonu hep güzel biten düşler.
gidiş yolunda,
içimde anlaşılmaz bir heves.
dönüşte ise kulaklarımda hep o tanıdık,
etkileyici,mikrofonik ses..

Nevzat Özkan

Sevdalar

bebek kokulu,
bebek gibi saf
bebek gibi küçük
ama gün geçtikçe
gelişen sevdalar.
ilk görüş,ilk bakış
ve içten bir merhabayla
büyümeye başlarlar.
fırtınalı denizler aşip
sığınacak bir liman ararlar.
sonunda sakin bir limanda
derin bir kuyuya demir atıp
kök salmaya başlarlar.
kök saldikça yeşillenir
yosunlaşır sevdalar.

(eşime)

Nevzat Özkan

Sevdalım

yorgun akşamları,
nasırlı parmaklarımın arasında
akşam güneşinin kızılığı,
zeytinle karışık
ığde ağacı gölgesindeki
ahşap çekek
sabırla bekliyorum sevdalım.
birazdan,
göl sularını yara yara
öksürerek kıyıya yanaşacak
anı yüklü
hayali balıkçı motorum....

Nevzat Özkan

Seyyar satıcılar

karanlık sinsice gökmüş
akşam ayazı çıktı çıkacak
köşede tabela
tabelanın altında
kafa kafaya vermiş
sarhoş iki seyyar araba
arabalar sarhoş ama
satıcılar ayakta
boş sandıklar yakılmış
yorgun kollar uzanmış
kirli eller
danseden alevlerin üstünde
meyvaların bir kısmı çürük
çekilen iki nefes sigaranın ardından
soluk kesen kesik kesik öksürük
sohbet derin
konu ekmek parası
birinin yüzü solgun
sinirleri çok gergin
diğerinin yanağında kimbilir ne yarası
vakit gece yarısı,ateş küllendi
gölgeler çekildi çoktan
iki sarhoş araba
yalpalayarak daldılar karanlığa

Nevzat Özkan

Sığircıklar

mezarın üstü ıslak
mermertaşta yazılar
silinmeye yüz tutmuş
yabani sarmaşıklar
gülü sarmış kurutmuş
belli ki yakınları onu çoktan unutmuş
çeşmede sığircıklar
daha vefalı çıkmış
ağlaşıp duruyorlar iki göz iki çeşme

Nevzat Özkan

Sıgmiyorsun

oturma odasındayım,
Feridiye,
Çaylak sokaktaki evin.
karşıda 'bijon saplama',
yanında kokareçci.
amerikan sarmaşıklı pencerede,
bekliyorum,
okuldan dönüşünü.
belki Çifte Vav sokağında,
yokuşun başındasın.
belki Şişli'de
volta atıyorsun
anılar peşinde.
her tarafta sen.
rengarenk tablosun duvarlarda
odaya sığmıyor,
dışarıya süzölüyorsun açık pencereden.
biliyorum,
boğazda çiçek açan erguvanların yanındasın.
Mecidiyeköy, Şişli, Taksim,
Ümraniye'de akasyalı sokaktasın..

Nevzat Özkan

Sıkıntı

Isıtmaya çalıştığım,
Kırkiki numara ayaklar.
Fazla ısıdan ses çıkartan
Beyaz panel radyatör.
Başak sarısı duvarlar.
Duvarlarda yazılar.
Başköşede 'oğullara öğütler'
Hep doğruları söyler.
Pencere kenarında güvercinler
Masada bilgisayar
Bugün de suskun telefon.
Akşama,
Daha çok vakit var.
Ayakta yün çoraplar
İçimde bir özlem,
Garip bir sıkıntı.
Dışarıda,
Soğuk var,
Kar var.

Nevzat Özkan

Sıkıntı 2

parçalandı sıkıntı
toz oldu.
dört tarafta uçtu.
ağaçlara
yapraklara
çiçeklere,
en sonunda
üstüme kondu.
sabahleyin,
tozları alıp götüren rüzgar
yasemin kokuluydu.

Nevzat Özkan

Sigarasız ay

tırnakları uzamış,
küt ve kalın parmaklar.
hava kararmaya yakın.
cam kenarına oturmuş
gelen geçeni izliyor.
besbelli canım,
muhabkak birşeyler gizliyor.
elinde çay bardağı,
bardağın altında kenarları kırık
güngörmüş çay tabağı.
kaşık, parmaklar arasına gizlenmiş,
sanki işaret parmağı karıştırıyor bardağı.
sigara kokusu sinmiş bıyıklarına.
kirli dudaklarının arasında,
olmalıydı şöyle bir filtresiz sigara.
ne kadar yakıştırdı sigara kokan
bu siyah beyaz fotoğrafa.

Nevzat Özkan

Simler

ay ışığı
gecenin karanlığı
uzakta bir far
ışığa yakalanan kedi
umursamadan
çöp kutusundan
bir şeyler yedi
karşıkı balkonda sigara içen şişman adamın
yanıp sönen ateş böcekleri
geride bir kadın silüeti
elimde fotoğraf
fotoğrafta gelin simleri
hatırlamak istemiyorum
fotoğraftaki isimleri

Nevzat Özkan

Sini

baskılı Tokat bezinin ortasında,
altında katlanır rahle,
nasıl da dengeli dururdu
titrek idare lambası ışığı altında.
tahta kaşıklarla
solo yapıldı sofra başında.
kısa sürede eksilirdi
ikramı baklava börek dilimleri.
yemek bitimi
nasıl da heyecanla beklenirdi
kesikbaşın kahramanlık hikayeleri.
eski mutfakların vazgeçilmez eşyasıydı
üstüne ustasının ter kokusu sinmiş,
oya gibi işlenmiş
kalaylı bakır sini.
belki bir antikacı,
belki de bir hurdacı dükkanında,
yeni sahibini bekliyor şimdi.

Nevzat Özkan

Siyah beyaz fotoğraf üzerine

yüzümün yarısında
gizlenen ay ışığı.
saklanma
çık ortaya.
işte,
diğer yarıda
gördüm seni.
sobe....

Nevzat Özkan

Solmuş Fotoğraf

aylardan mart idi,
yıl ise,
bindokuzyüz seksenbir.
solmuş fotoğrafta,
Fuat bir,
iki Erto,
üç Recep,
dört Nevzat,
beş koçum Mustafa,
altı,kardeşim Neco,
yedi Aydın.
beni niye saydın,
dedi Mustafa...
bir zamanlar masada,
yedi kişi vardık.
koçum yok artık....

Nevzat Özkan

Son amazon

beşi bir yerde,
beş kızdılar.
amazonların ülkesinde
beraber ağlayıp
beraber güldüler
göğüsleri çok kıymetli idi,
kıyamadılar..
zaman geldi,
teker teker ayrıldılar.
son amazonun
parmaklarının arasındaydı artık,
aile yadigarı
mutluluk anahtarı..

Nevzat Özkan

Son değil

ölüm,
son değil de
başlangıçsa eğer.
düşme pahası
acele inilmeye değer.
yeniden doğuşa
uzanan,
ahşap basamaklı
toprak kokulu
merdivenler..

Nevzat Özkan

Son içtima

Veysel
Yakup
Ömer,
nesilleri tükenen
üç yaşlı şahindiler.
helalleştiler.
Ömer çıkardı
kemik tarağını
taradı
okşarcasına
yaşlı Veysel'in
bembeyaz sakalını.
sıhhiyeci onbaşı
Veysel
süvari çavuş
Yakup
nişacı er
Ömer
emanettiler.
son içtimada
bir araya geldiler.

Nevzat Özkan

Son ve sonsuzluk

son, karanlık
ya sonsuzluk.
her son,
bir sonsuzluk mu?
yoksa aydınlık mı
her sonun karanlığı?
bütün sonlar sonlandığında
belki de sonsuzluk karşımızda.

.

Nevzat Özkan

Sözleşme

hayat
sözleşmemiz,
kaç maddedir?
içinde
neler vardır,
neler yoktur bilmeyiz.
doğar doğmaz,
okumadan,
altına
parmak basmışız..
hiç tartışasız..

Nevzat Özkan

Sözüm yok

kötü bir resim asmak
her zaman
çok daha iyidir
duvarı bomboş bırakmaktan..
her gün
yeni
yepyeni
hayali bir resim
süslüyorsa duvarı,
ve her sabah
yaşamla ilgili
dumanı tüten
hayaller kurabiliyorsa insan,
söyleyecek
hiç bir sözüm yok
o zaman...

Nevzat Özkan

Şahmeranı beklerken

siyah saçlı
kara kaşlı
çift taçlı
iki başlı
güzel bayan.
yarı insan
yarı yılan
şahmaran.
beni böyle bekletmez
bu kadar gecikmezdin,
yer altında.
yanlış yola saptın anlaşılan.

Nevzat Özkan

Şans

sabahın köründe
tek başınayım
ıssız sokaklarda.
saçlarımda,
damla damla
ahmak ıslatan.
hemen önümde
bir kumru.
bir kumru daha
aniden havalanan.
ve ıslak saçlarımda
kuş pisliği.
şansım dönüyor galiba...

Nevzat Özkan

Şehir hat martısı

rotası belli
şehir hat martısıyım
denizyollarında.
sağım yara,
solum yara,
Kadıköy-Karaköy arasında,
yıllardır
bir o yana giderim
bir bu yana.
sesi kısık,
gagası kırık,
kendi halinde
garip bir
şehir hat martısıyım.
demli çay,
çıtır simit,
deniz
kokar her tarafım.
gün boyu,
gelir gider
davetsiz misafirlerim.
yaşlı yorgun bir
şehir hat martısıyım.
artık,
anılarım ve sırlarımla
baş başa kalmak
kanatlanıp uçmak istiyorum.

Nevzat Özkan

Şehir turu

yeleleri mavi boncuklu
beyaz atlı faytonlar
içinde sünnet kıyafetli
ve çığırkan çocuklar
başladı şehir turu
hep bir ağızdan bağırdılar
yumurtanın sarısı
yere düştü yarısı
aşağı mahallenin haylazı
takılınca faytona
arkaya yağlı kamçı
faytoncu amca yavaş
Samsun'u dolaş
nallarını vurarak kaldırımlara
atlar da katıldılar
çocukların nakaratına
dığ dık dığ dık
yeter artık yorulduk

Nevzat Özkan

Şerefe

bir daha
kim bilir ne zaman,
nerede
geliriz bir araya.
merhaba,
eski dostlar.
merhaba hatıralar,
şerefe..
şerefli olan her şeye....

Nevzat Özkan

Şerefine

bu akşam,
hiç durmadan
yazsak,yazsak...
şerefine,
ard arda şiirleri
patlatsak.

Nevzat Özkan

Şeytan

çekil,
git başımdan şeytan.
bugün
sana hiç uyamam.
eksik yok
bende herşey tamam.
uygun bir eş,
ev, bark,araba
olmazsa olmaz
kızlar.
ve kalbimde sevdiklerim.
başka
bir şey istemem,
üstelik
bu gece yılbaşı
yarın
günlerden de pazar.

Nevzat Özkan

Şiir dükkanı

kepengi dualarla açar
dükkanımda şiir yazarım
yoktur cumartesi pazarım.
kapalı yazmaz kapıda
saat farketmez
yirmidört saat açığım
beklemeyin kapıda.
içeri buyurun
tezgahtaki şiirlerime bakın
kimi yandı
kimisi gevrek kaldı.
bu çıkan son şiir
çıtır mı çıtır.
parasız şiir yazar
karşılıksız satarım..

Nevzat Özkan

Şiir fırını

şiiir fırınında,
ateşii geçirmemek,
külleri soğutmamak,
dükkani kapatmamak gerek.
ateş bir sönmeye yüz tutsun
ne yapsan boş,
yellemek fayda etmez.
fırını tava getirmek,
şiiirleri pişirmek başka şeye benzemez.
üzerine titremek,
pişerken izlemek,
içine duygu katmak,
yerken tad almak gerek.

Nevzat Özkan

Şiirdeyim

kapalıyım
döneceğim.
şiirdeyim.....

Nevzat Özkan

Tam

görünenin arkası
koskoca bir görünmeyen.
demir kapı,
sağır kulak.
parçalarıdır tamın.
tam tamamlanınca
tam zamanıdır,
yeni bir hikaye yaratmanın.

Nevzat Özkan

Taşralı ruhum

yıllar geçti,
kök saldım tutundum.
oldum
İstanbullu.
elinde tahta bavul,
içinde
tıka basa çocukluğum,
bir türlü terk edemedi,
öylece bekliyor istasyonda
taşralı ruhum beni...
eski terminalde beni...

Nevzat Özkan

Tedavi

dallarda tomurcuklar kabardı
özsuların köklerden dallara
rezervasyonlu seyahati başladı.
meyva ağaçları özsuğu hissedince
böbürlendi kendince.
ya kısır ağaçlar,
onlarda da tomurcuklar var
ama dalları eğik öne.
kusurları ne,
kısırlık mı suçları,
öyleyse bir an önce,
vakit çok geç olmadan
bir şeyler yapılmalı.
dallar çiçeklenmeden
yarma,göz aşısıyla
tedavi başlamalı.

Nevzat Özkan

Teğet geçiş

kurulmuş saat gibi
otomatik uyandım,
geceden gündüze teğet geçişte.
ben kimdim,neredeydim?
korkuya gerek yoktu,
kabus dolu bir gecenin ertesi
açık kalmıştı pencere.
duvarda,
odayı terk etmeye hazırlanan
söğüt yapraklarının gölgesi.
bahçede,
ığlık çığlığa alakargalar.
başucumda okunmamış bir roman,
yanımda karım,
yan odada kızlarım.
uzaklarda ise,
sayıları her geçen gün azalan
güngörmüş yakınlarım...

Nevzat zkan

Temmuz çiçeğim

kimse duyamaz
ben duyarım,
zamanın ötesinden gelen
o gizemli fısıltıyı.
kimse koklayamaz,
ben koklarım
asırlar öncesinden
kopup gelen
bezmi ezel kokusunu.
ben,
fısıltılı kokuların aşığıyım.
ve her yıl
avuçlarımda
gizemli bir fısıltıyla
yeniden açar,
ezel kokulu
temmuz çiçeğim....

Nevzat Özkan

Teneffüs

ruhu kemiren,
gel-git dalgaları.
sabah öğle akşam
bazen akıntı yönünde,
bazen akıntıya karşı.
kum saati içinde
sürüp gidiyor yaşam.
omuzlarda hep aynı,
yük,
yükle,
yükle/me...
zil çaldı.
paydos.
şimdi teneffüs zamanı.

Nevzat Özkan

Terkedin rüyalarımı

çemberin alanı,
çap,yarıçap,merkez..
dışarıda toplanmış herkes.
ellerinde kelepçe
bekliyor konikler.
fıkra anlatırken
pek de komikler.
teğet,
teğetliğini bilmiyor,
sevenlerini üzüyor.
analitik,
türev,
başbelası integral.
kaybolup gidin,
romantik rüyalarım
derhal..

Nevzat Özkan

Terkediş

son parça,
tüyleri dökülmüş
mor kadife koltuk.
sabit kalemin,
etrafında dualarla döndüğü,
dönüldükçe moraran
morardıkça yok olan
körolası siğiller...
geride sonsuz bir boşluk,
ses,
koku,
hayal,
ve tertemiz eller.
duvarlarda hatıra yutan
çivi delikleri,
kara delik misali..
ve aralık kapıdan
sessizce içeri süzülen
anı kurtları,
ilk gecenin davetsiz misafirleri

Nevzat Özkan

Tertemizdi

basit
değildi dili,
anlaşılması güçtü.
sabaha karşı
yazılır,
düzeltilmezdi
bir türlü.
harfleri bembeyaz
tertemizdi,
sayfaları kirletmezdi...

Nevzat Özkan

Tramvay

çın,
açılın..
duymayanlar duysun
görmeyenler görsün.
çın çın
açılın açılın..
Beyoğlu'nun ortasında
kırmızı bir tramvay var.
arkasında,
tinerci çocuklar.
vatman amca
vatman amca,
arkaya
yağlı kamçı..

Nevzat Özkan

Turkuaz güzellikler

denizin rengi
yeşil mi desem
mavi mi?
masal yüklü bir gemi,
turkuaz g zelli lere
aldı götürdü beni.

Nevzat  zkan

Turna

merhaba,
uzaklara
uçmaya çalışan
al-yeşil umutlar.
selam götürün
turnanın kanatlarında
tanıdık
tanımadık
tüm insanlara...

Nevzat Özkan

Uçuyor ruhlarımız

kuşlarla birlikte,
kanatlanıp
uçuyor ruhlarımız.
meğerse
kuşlar kadar yalnız
kuşlar kadar yalanmışız.
yükseldikçe
nokta olup kayboluyor
kuş bakışı umutlarımız.

Nevzat Özkan

Uğurladık

o gece
masada
üç kişiydik.
gölgeleri saymadık.
yedik
içtik,
andık
anıldık.
Haliçin sularında
kah yüzdük
kah yüzdürdük.
o gece üç kişiydik.
bir dostu
maviyle karışık
yeşil bir yolculuğa uğurladık.
geride,
eller havada
mahşeri bir kalabalık...

Nevzat Özkan

Umutlar

beyazdı,
uzaktaydı umutlar.
sol kolunda
koçaman bir aşı,
sağ yanağında
derin bir yara izi,
çenesinde ise
simsiyah bir ben.
kalbinde ne vardı
bilemem.
uzaktan beyazdı,
bembeyazdı.
yaklaştıkça kirlendi,
kirlendikçe
uzaklaştı umutlar.

Nevzat Özkan

Umutlara simit

yağmur çiselerken Galata'da,
ellerinde kamışlar,
sabırla
kısmetlerini bekliyordu
kirli sakallı oltacılar.
kovalarda,
tuzlarından arınmış
solumaya çalışan günahsız istavritler.
ve karanlık sulardan kısmetsiz
kısmetler çeken
kopasica
onlarca misina,
köprüden iştahla atlıyorlardı suya.
yol istedi şehir hat vapuru
turist motorundan.
siren sesi ingilizce bir şeyler söyledi,
gibi geldi...
vapurun iki yanında
turuncu renkli can simitleri
sıra sıra..
ıslanmıştı Galata köprüsü
balık ve balıkçılar da...
vapura binmeden
rıhtımdaki simitçiden
akşam simidi aldı
ikisi de gevrek.
üst katta büfenin yanında
bir masaya oturdu.
yeni dem akşam çayı getirdi,
sarışın bahriyeli.
simidin birini kopara kopara yedi,
dalgın dalgın dışarıyı seyretti.
gün batmak üzereydi,
ve cam kenarında zayıf bir martı
gökyüzünde asılı kalmıştı
rüzgara direnen kurumuş çamaşır misali.
vapurun ardında beyaz köpükler
kabardıkça kabardı.
köpüklerin ardından bakakaldı.
umutları ağırdı
kaldırmaya çalıştı,
hepsini sessizce denize attı.
daraldı yüreği.
umutların peşinden ikinci simit
köpürmüş sularla kucaklaştı..
zayıf bir martı
süzülerek,
hedefe doğru
son bir hamle yaptı..

Nevzat Özkan

Unuttukça

yıllar sonra
az bir çaba ile
hatırlayabilmek,
yaşanmadan
fotoğraflarda yaşayan
donmuş simaları.
geri planda
dar bir sokak,
Dar Sokak.
numara yirmibirin önünde,
iki tekerli kırmızı bir bisiklet.
sokak sonunda
bilinmeyen gelecek.
tekerlekler döndükçe
hatırlayabilmek,
hatırladıkça,
uzaklara
çok uzaklara
pedal çevirmek,
zincir kopana dek...

Nevzat Özkan

Uzaklarda

bu bahar,
uzaklarda
tek başına açacaksın
tomurcuğum.
kokun yüklü bulutlar,
batıdan gelecek
bahar rüzgarlarıyla.
ve nisan yağmurları sonrası
neval kokacak
İstanbul sokakları.

Nevzat Özkan

Vantilatör

bir sağa
bir sola
dön bakalım vantilatör.
havanı at,
atabildiğın kadar.
günlerin sayılı,
tavanarası bekliyor seni.

Nevzat Özkan

Vay canına

sıkıştırılmış yay,
en geride
bastırılmış duygular..
buzlu camın ardında
yanlış anılar.
ve koskoca bir pişmanlık..
bir günlük de olsa
yavaş yavaş boşalsa yay,
şaşırsa insanlar.
meğerse,
ne değişik adammış deseler
yanlış tanımışız
vay canına vay..

Nevzat Özkan

Veda

paslanmış olsa da
el yapımı
menteseler,
hafif bir esintiyle kapanan
kapının ardında unutulmuş
dalgın bir bakış.
kirli sakallarda
kaybolup giden
maliyet muhasebeli
anlamı güç bir gülüş.
son bir veda,
avluya
ve avludakilere....

Nevzat Özkan

Yağmur

gökyüzünü kaplayan
yağmur yüklü bulutlar
neden şaşırtıyorsunuz beni.
bahar yağmurları beklerken
nedir gökyüzünden inen,
hiç böyle kıpkırmızı olmazdı
yağmur taneleri.
bulutlar yaralanmış
kan kaybediyor sanki.

Nevzat Özkan

Yağmurlu bir akşam

ıslak kara kedi,
sokak kapısından,
merdiven başına kadar
devamlı peşindeydi.
basamağa yavaşça oturdu.
kimin nesiydi.
başındaki,
kim bilir kimin fesi,
hatırlamıyordu..
boş muydu dünya,
ama o akşam her şey
hoştu.
sarhoş olmuştu işte
zil zurna sarhoş.
elinde anahtarı,
kapıyı açamadan
merdiven başında
öylece sızdı kaldı.
sıkışmıştı da...
farkında değildi hiçbir şeyin.
önce ıslak kara kedi,
sonra hoş sarhoş
uzun uzun karanlığın içine işedi....

Nevzat Özkan

Yakamoz

gökyüzünde
gümüşt n bir ay,
hem de tepsi içinde.
denizde,
ayın ond rd  gibi mehtap.
 alkantılara sevdalı,
minik noctiluca miliarisler
bu gece nedense gelmemişler.
mehtap çok güzel oysa.
saklanlandığınız yerden çıkın
fosforens oluşturun.
belki de bugün gelemeyeceksiniz
başkasına sözünüz var.
ama yarın...
yarın,
gece güneşi yok.
lütfen bana söz verin
sahile,
ışıklar saçarak gelin.
mehtap sönük kalsın,
kıskançlıktan  atlasın.

Nevzat  zkan

Yalan

yeni g nle
yeniden doğmak,
yeniden başlamak,
yıllar önce bugün doğmuş gibi.
günebakan olmak,
merhaba hayat demek...
ve mumlar...
s nd k e yeniden yanan
yandıkça s nen mumlar.
ve sonunda,
peltemsi bir karanlık..
sadece siyah geride kalan.
her yeni doğuş
belki bir ölüm.
her ölüm,
belki koskoca bir yalan..

Nevzat  zkan

Yalın

kar yağdı
gün boyu.
yollar kapandı.
gelemeyecek
davetsiz misafirlerim.
anlaşılan,
bu gece
uykunun yalın halindeyim.

Nevzat Özkan

Yalın halindeyiz aşkın

çok uzaktaydı insanlar
belki de çok yakın.
beyaz vapur,
yavaş yavaş yanaştı iskeleye,
ben binmeyeceğim.
sen de binme sakın.
henüz yalın halindeyiz
şarap gibi yıllanmış aşkın...

Nevzat Özkan

Yanıbaşımda

kimse
duyamaz,
kimse
koklayamaz.
ben duyar
ben koklarım.
her zaman kulaklarımdadır
mutluluk denen
o fısıltı.
ve hep yanı başımdadır,
mutluluğun
huzur veren kokusu.

Nevzat Özkan

Yapayalnız

ateş oldum,
kıyıp da yakamadım.
hasretinden
için için
yandım,
kül oldum..

Nevzat Özkan

Yarım asırlık

fidandık,
anılarla sulandık,
boy attık.
yıllar geçti,
dal budak saldık.
sonunda çınar olduk.
hem de yarım asırlık.

Nevzat Özkan

Yarış

başrollerde favori atlar,
kimi ingiliz kimi arap.
hipodromda gösteriler
padokta başlar.
perdeyle birlikte
elde altılılar,bahisler,ikililer
nefesler tutulur,
kamçılar yavaşça yerlerini bulur.
jokeyler atlara sevdalanır,
farklar boydan boyuna
boyundan buruna iner.
son dönemeçte
alkışlar yuhlara karışır,
hipodram uğultu ile sarsılır.
kuponlar yırtılır
umutlar bir sonraki yarışa kalır.
burun farkı ile ipi göğüsler,
figüran eküriler.

Nevzat Özkan

Yasak sevda

ayın bulutlar arasına saklanıp
saklambaç oynadığı,
gökyüzünün utanıp kızardığı
bozarıp karardığı
bunaltıcı bir yaz akşamı,
bardaktan boşanırcasına
yağan yağmur altında
ıslak sahilde karşılaştılar,
ikisi de sıırsıklamdılar.
ve bakışlar ortak yörüngede
arzuyla kenetlenince
yağmurla karışık
ılık ılık birşeyler aktı
saçlardan yüreklere.
zaman durdu.
dünyaya aldirmedan
bakıştılar hiç konuşmadan.
bakıştılar bakıştılar
bakıştıkça soyundular.
ikisi de çırılçıplaktılar.
karanlıkta çarşaf gibi denize girip
rahatladılar.
sadece deniz tanıklık etti
bu ateşli yaz sevdasına.
ay utandı bir daha çıkamadı.
ay ve deniz gizledi bu sevdayı.
balıkçı motorları sererken akşam ağlarını
böyle delicesine başladı
yaz boyu süren yasak sevdaları.

Nevzat Özkan

Yastık

soyduk,
soyulduk.
en sonunda yorulduk.
eskiden yastıklar uzun olurdu,
geceler de...
uzun yıllar bir yastığa
baş koyduk.
menapoz, andropoz derken
çeşitli bahaneyle horlamaya başladık.
gün geldi yastıkları ayırdık.
o kadar da ihtiyarlamadık canım,
yataklar için henüz erken.

Nevzat Özkan

Yaşam 1

sonu
belli olan
bir hikaye
başlayacak birazdan.
su geldi
vakit tamam.
bir çığlık,
ve sonrası
yeni bir yaşam.
her yaşam
yeni bir hikaye..

Nevzat Özkan

Yaz güzeli

rüzgar yok,
hava sıcak mı sıcak.
 zerinde bikini,
bronzlaşmış teninde,
mayonun ince izi.
karıncaların suya indiği
cehennem sıcağında,
gerdan kırıp  apkınlara,
ille hava atacak.
ama farkında değil
bu yaz
belki sevgilisiz kalacak.

Nevzat  zkan

Yaz kampları

tatille birlikte
onbeşgün süreyle
gidilirdi keseye uygun
orman kamplarına,
Terme -Ünye arası.
kamp bitiminde kalplerde
yaz aşklarının gönül yarası.
ortada betondan bir yol.
ilk sol,
bekarlar barakası.
sahile kadar sağlı sollu
iki odalı barakalar.
masalarda
hep tanıdık simalar.
sahile oturup ateş yakar
çakırkeyif babaların
makamları bozuk
sarhoş şarkılarını dinlerdik.
kumsalda çilingir sofrası kurar
biz de kafa çekerdik.
şişeler boşalıp diller dolaşınca,
ayaklarda tokyolar
kızların gözleri tokyolarda
şıpıdık şıpıdık dolaşırdık ortalarda.

Nevzat Özkan

Yazamadım

şiir
yazardım
her gidenin ardından.
bu defa
bu kadar yazabildim.
panik
dolaşıyor ruhumun
derinliklerinde..
affet kardeşim..

Nevzat Özkan

Yazlık sinemalar

gece saat yirmi otuz da,
iki film birden oynardı,
ardı ardına.
mahallenin delisi,
film arasında da uyur,
gece boyunca
gazoz şişelerinin
solosu duyulurdu.
en heyecanlı yerde film kopar,
makinist kalay yerdi bir tomar.
bir başkaydı yazlık sinemalar.
gekirdekler yenilir,
erkek çocukları
boş gazoz şişelerine işetilir,
kavganın çıkmadığı gece olmaz,
sinema hiç tıklım tıklım dolmazdı.
film izlerken ay sana bakardı
sen aya.
göz kırpardı
çapkınlar yıldızlara.
birbirine dokununca terli eller,
yavaşça gıcırdardı
mavi boyalı tahta sandalyeler.
biletçiler dayak atardı
ağaçlardaki beleşçi cocuklara.
bulutlar ağladığında
çocuklar da ağlar,
yağmur sesine karışardı yuhlar.
bir başkaydı,
Samsun'da yazlık sinemalar.

Nevzat Özkan

Yeni Şükran Otelinde

buyurun,
hoş geldiniz
ikinci sınıftır asırlık otelimiz.
gıcırdayan karyolalardan birine uzanıp
keyfinize bakınız..
göz kapaklarınızı kapatıp
etrafı şöyle bir koklayınız.
hemen yanı başınızda
huzuru bulacaksınız.
akreple yelkovan donduğunda
iliklerinize kadar titreyip
ürpereceksiniz.
odaya sinmiş anı kokuları
her taraftan çıkıp gelecek,
kokladıkça hissedeceksiniz.
gece boyu ziyaretinize gelecek,
değişik kokulara bürünmüş
hatırlamakta zorlandığınız
eski dostlarınız....

Nevzat Özkan

Yeşil

yüreğinde fırtınalar eserdi,
maviydi gözleri.
ganyanlarla karışık
yosun yeşiliydi
düşleri..
ne kadar da içten
söylerdi,
'bak yeşil yeşili'..
Yeşil hamamın
yeşil kubbesinde
hoş bir seda idi.
sonunda buldu
demek ki,
sığınacak limanı..

Nevzat Özkan

Yeşil daldan damlalar

yeşile bezenmiş
yaz tatili günleri.
bozuk dağ yollarında
sıtma nöbetine tutulan
cefakar jeep,
ve orman gezileri.
cebimde yeşil çamurdan
minik pıtraklar...
budur yeşili sevmek diyen
babamın okuduğu
'yeşil daldan damlalar'..
ve cebimde gittikçe çoğalan,
çam kokan,
babam kokan
çamurdan pıtraklar...

Nevzat Özkan

Yılbaşı

senesi hatırlanmayan
çam ağaçsız
bir yeni yıl kutlaması.
soba üstünde,
dumanı tüten
kestaneler ke ap..
dışarıda,
ipte asılı
Çamaşırları donduran ayaz.
tepsi gibi karanlığın güneşı.
ortalık ise bembeyaz..
radyoda yıl boyu beklenen
eğlence programı.
bir şeyler verilirken
masa altındaki kediye,
banka cep ajandası
alınabilecek en kıymetli hediye.
yemekten sonra
masada çerez ve meyveler,
sıcacık odaya
portakal kokusuyla birlikte
kahkahalar yayılır.
küçük  ocuk sevinçle ba ırır
tombala....

Nevzat  zkan

Yıldız

yeşil desem yeşil değil,
mavi desem
mavi değil deniz.
turkuaz hayallerin
altında buluştuk
yıllar sonra ikimiz.
geceyi aydınlatan
ateş böcekleri gibiydi kalplerimiz.
sonsuzlukta
yeni bir doğum,
gökyüzünde yepyeni bir yıldız.
ve günlerden altı temmuz.

Nevzat Özkan

Yine yağmurlu bir gece

yine yağmurlu
bir gece,
yine yağmurlu
bir ölüm.
gözlerim yarı açık
ama her şeyi görüyorum.
yaşamın kıyısında,
öylece
sessiz ve sensiz bekliyorum.
yine yağmurlu
bir gece,
yine yastığın
sırılsıklam.
her tarafta kokun....
kokuna sımsıkı sarıldım,
uyudum uyudum....

Nevzat Özkan

Yol çizgileri

biliyorum özlediniz,
bekliyorsunuz beni.
merak etmeyin,
hal hatır sormadan geçmeyeceğim.
yaşlandığınızı,
yok olduğunuzu görüp
epeyce üzüleceğim.
ses verin,
yol arkadaşlarım telefon direkleri
nerelerdesiniz şimdi?
hemen küsmeyin,
gözlerim hep üstünüzde olacak,
yol boyu
size de selam vereceğim
uzayıp giden,
kar beyazı
yol çizgileri.

Nevzat Özkan

Yol yorgunu

vakit gece yarısı,
yol yorgunu
gece yarısı yolcusu.
yolcunun yüzünde,
sokak lambasının solgun sodyum sarısı.
yanında gölgeler
telaşlı mı telaşlı.
caminin avlusunda yolcusunu bekliyor,
ıslak musalla taşı.
vakit gece yarısı
gözlerini yummuş gece yarısı yolcusu.
ve dışarıda yağmur
çisil çisil yağıyor,
peşinden gökyüzü de ağlıyor.

Nevzat Özkan

Yolculuktan Önce

içim içime sığmıyor,
bir sıkıntı var yüreğimde.
saatin tik takları bozuyor sessizliği.
benden sonra da devam edecek,
tik taklar.
gece yarısı,
ter kokan vagonda olacağım.
sen ise demir karyolanda,
mışıl mışıl uykuda.
uykuya daldığımda,
el ele gezeceğiz,
vagonlar arasında..

Nevzat Özkan

Yollar 1

otogarda,
anonslar arasında
bilmem bu kaçınıcı gidiş
bu kaçınıcı uğurlama.
yaş kemale erdi ama
yollar,
yolculuklar bitmedi daha.

Nevzat Özkan

Yollar 2

bu tesiste,
sabah mahmurluğu içinde
bilmem bu kaçınıcı
ihtiyaç molası.
beyinlere kazınan,
sayın yolcularımız diye başlayan
bilmem bu kaçınıcı anons:
"para ödenmemesi
önemle rica olunur,
çaylar şirkettendir"

Nevzat Özkan

Yolun sonu

bu son bekleyiş
musallanın başında.
beklenen belli
yaşlı gözler ardında.
bir soluk
bir soluk daha.
ansızın
çıkıp geliverseydi umut.
uzatsaydı ellerini,
fısıldasaydı,
ellerimi bırakma,
sıkı tut.

Nevzat Özkan

Yorgunluk

yarasa uçuşlarının akşamında
uzun uzun vadiye baktı.
yeşil renk değiştirmişti
gün batımında.
bir bardak,
bir bardak daha içti.
yosun kokuyordu su.
arkasında kuş tüyü yastık,
pencere kenarında
aynı yere bakmaktan yorulmuş,
ve yosun tutmuştu gözleri..

Nevzat Özkan

Yumak

iki ters bir düz,
ilmek ilmek örölür,
yıllar geçtikçe de
sökölür yaşam kazağı.
nasıl oldu dersin,
anlayamazsın.
yumak birden yuvarlanır,
yokuş aşağı.

Nevzat Özkan

Yüzler

doğdum.
doğar doğmaz
bir yüz gördüm,
şimdi unuttuğum.
daha sonra
yüzlerce yüz..
kimi güzel
kimi çirkin..
buğulu camlar ardında
binlercesi ile
göz göze geldim.
dikkatle baktım
çoğunluğunun maskeliydi yüzleri...

Nevzat Özkan

Zafer ığlığı

sabahın sessiz alacakaranlığı,
sahil ve deniz
gece yosunları ile dolu
dalgaların ansızın getirdiği.
sabahçı kargalar
telaşla gagalıyor saçı solu.
moral bozuyor
martı çığlıklarına karışan
sabah salası.
Çakırlarda
erken bir yaz sabahı,
burunlarda özlenen yosun kokusu.
saldırgan kargaların
kimseden yok korkusu.
yosunlar arasında
uzanmış yatıyor,
karadenize doyamamış
garip bir istavrit kılçığı.
ve tüm sahili kaplıyor
zalim karganın
ürkütücü zafer ığlığı..

Nevzat Özkan

Zaman

Yıllar önce,
Kimbilir sen nerede,
Ben nerede?
Şimdi,
Ben yeşil yorganlı yatakta.
Sen,
Duvarları leylak renkli odada.
Ben seni seviyorum.
Sen de beni.
Ya;
Büfenin üstündeki,
Bebeğe ne demeli.

Nevzat Özkan

Zaman geldiğinde

zaman;
yer yer siyah beyaz
yer yer renkli
ama her zaman sinemaskop
bir film şerididir.
zamanı geldiğinde
yılan derisini değiştirir,
gözlerden ırak
gizli ve sessizce.
dolduğunda
hikayeye ayrılan zaman.
film şeridi kopar
makine durur
gözler yavaşça yumulur.
herkesi bekleyen
son, işte budur.

Nevzat Özkan

Zamansız

ezan sesi sonrası
telaşla
aşağı yukarı koşar
kıрма av köpeği.
sonra ferma..
ardından çan...
hanımeli kokan
bir rüzgar eser
çaylak sokaktan..
nilüfer çiçekleri
uzanır gider
yağmur kanalı boyu.
son durak
çifte vav sokağı..
akrep yelkovan
zamansız durur
yavaşlar zaman.
dona kalır
salkım saçak kökler,
ve mazgallarda nilüfer çiçekleri...

Nevzat Özkan

Zambak yüzler

sarhoş gecelerin ardından
bu kaçınıcı
aynı rüya.
şehrin yanı başında
dev dalgalar.
kumsalda
taşlara batmış
taş taşıyan
zambak yüzlü insanlar.
elimi uzatsam
can havliyle
elimi tutacaklar.
ağızları yok,
dudakları oynamıyor.
bir rüzgar esiyor
beyazlar baş sallıyor,
beni çağırıyor zambaklar ülkesine.
sonra,
zambak kokan,
huzur veren beyaz bir sessizlik...

Nevzat Özkan

Ziyaret

ziyaret edilene kadar
beyaz taşlı kabirler,
dünya malına değer verir
faniler.
ziyaretten sonra
hatırlanır ölüm
ve ölümden sonra diriliş..

Nevzat Özkan